

Euroopan unionin virallinen lehti

L 181

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

14. heinäkuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 613/2009, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan yhteisöjen virkamiesten sekä väliaikaisten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, palkkoihin 1 päivästä heinäkuuta 2008 sovellettavien korjauskertoimien vahvistamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (Kodifioitu toisinto) 8
- Komission asetus (EY) N:o 615/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14
- ★ Komission asetus (EY) N:o 616/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston direktiivin 2005/94/EY soveltamisesta siltä osin kuin on kyse siipikarjaosastojen ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastojen hyväksymisestä lintuinfluenssan osalta sekä ennalta ehkäisevistä bioturvallisuuslisätoimenpiteistä tällaisissa osastoissa ⁽¹⁾ 16

- II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi

2009/541/EY, Euratom:

- ★ **Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009, tuomarin nimitämisestä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen** 25

2009/542/EY, Euratom:

- ★ **Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009, tuomarin nimitämisestä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen** 26

Komissio

2009/543/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä elokuuta 2008, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi ulkomaaleille ja -lakoille (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4452) ⁽¹⁾** 27

2009/544/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä elokuuta 2008, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi sisämaaleille ja -lakoille (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4453) ⁽¹⁾** 39

2009/545/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 7 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetun, maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen määrän vuosittaisesta jakautumisesta jäsenvaltioille ja komission päätöksen 2006/636/EY muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5307)** 49

2009/546/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamatta jättämisestä öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen Alankomaissa (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5381) ⁽¹⁾** 53

2009/547/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 10 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2119/98/EY säädetyistä varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmästä tehdyn päätöksen 2000/57/EY muuttamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5515) ⁽¹⁾** 57

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 613/2009,

annettu 6 päivänä heinäkuuta 2009,

Euroopan yhteisöjen virkamiesten sekä väliaikaisten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, palkkoihin 1 päivästä heinäkuuta 2008 sovellettavien korjauskertoimien vahvistamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistetut Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavat henkilöstösäännöt ja näiden yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot, sekä erityisesti henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 13 artiklan ensimmäisen kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elinkustannusten kehitys yhteisön ulkopuolisissa maissa olisi otettava huomioon ja sen mukaisesti olisi vahvistettava korjauskertoimet, joita sovelletaan niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten sekä väliaikaisten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, asemapaikan valuuttana maksettaviin palkkoihin 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen.
- (2) Korjauskertoimien soveltaminen voi johtaa siihen, että palkkoja, joihin on sovellettu asetuksessa (EY) N:o 624/2008 ⁽²⁾ säädettyjä korjauskertoimia, tarkistetaan taannehtivasti ylös- tai alaspäin.
- (3) Sellaista tilannetta varten, jossa uusien korjauskertoimien soveltaminen johtaa palkan nousuun, olisi säädettävä palkan maksamisesta taannehtivasti.
- (4) Olisi annettava säännökset liikaa maksettujen määrien takaisinperimisestä 1 päivän heinäkuuta 2008 ja tämän asetuksen voimaantulopäivän väliseltä ajalta tilanteesta, jossa uudet korjauskertoimet johtavat palkan laskuun.

- (5) Olisi säädettävä, että maksujen mahdollinen takaisinperiminen voi enimmillään koskea tämän asetuksen voimaantuloa edeltävää kuuden kuukauden jaksoa ja että takaisinperinnän vaikutukset voidaan porrastaa enintään kahdentoista kuukauden ajalle kyseisestä päivästä, mikä vastaa Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön palkkoihin ja eläkkeisiin yhteisössä sovellettavien korjauskertoimien koskevia säännöksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistetaan korjauskertoimet, joita sovelletaan niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten sekä väliaikaisten ja sopimussuhteisten toimihenkilöiden, joiden asemapaikka on kolmannessa maassa, asemapaikan valuuttana maksettaviin palkkoihin 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen.

Palkkojen laskemisessa käytettävä valuuttakurssi vahvistetaan varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjen mukaisesti käyttäen ensimmäisessä kohdassa mainittuna päivänä voimassa ollutta kurssia.

2 artikla

1. Jos liitteessä vahvistettujen korjauskertoimien soveltaminen johtaa palkkojen nousuun, toimielimet suorittavat maksut taannehtivasti.

2. Jos liitteessä vahvistettujen korjauskertoimien soveltaminen johtaa palkkojen laskuun, toimielimet laskevat palkat taannehtivasti 1 päivän heinäkuuta 2008 ja tämän asetuksen voimaantulopäivän väliseltä ajalta.

Liikaa maksettujen määrien takaisin perimiseen johtavat taannehtivat tarkistukset koskevat enintään tämän asetuksen voimaantulopäivää edeltävää kuuden kuukauden ajanjaksoa. Takaisinperintä porrastetaan enintään kahdentoista kuukauden ajalle samasta päivästä laskettuna.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 172, 2.7.2008, s. 1.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

C. BILDT

LIITE

	ASEMAMAA	Korjauskertoimet heinäkuu 2008
(***)	Afganistan	0
	Etelä-Afrikka	46,9
	Albania	78,5
	Algeria	87,5
	Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	71,1
	Angola	112,8
	Saudi-Arabia	79,1
	Argentiina	54,7
	Armenia	71,1
	Australia	108,5
	Azerbaidžan	72,9
	Bangladesh	45,4
	Barbados	105,5
	Valko-Venäjä	62,7
	Benin	92,9
	Bolivia	49,5
	Bosnia ja Hertsegovina (Sarajevo)	78,6
	Bosnia ja Hertsegovina (Banja Luka)	62,7
	Botswana	46
	Brasilia	95,5
	Burkina Faso	96,5
(***)	Burundi	0
	Kambodža	62,7
	Kamerun	109,7
	Kanada	78,9
	Kap Verde	74,4
	Chile	57,7
	Kiina	74,6
	Länsiranta – Gazan alue	103,1

	ASEMAMAA	Korjauskertoimet heinäkuu 2008
	Kolumbia	79,2
	Kongo (Brazzaville)	129,1
	Etelä-Korea	90,7
	Costa Rica	68,7
	Norsunluurannikko	99,9
	Kroatia	106,3
	Kuuba	73,5
	Djibouti	85,4
	Egypti	33,8
	El Salvador	63,6
	Ecuador	57,9
	Eritrea	41,9
	Yhdysvallat (New York)	91,5
	Yhdysvallat (Washington)	85
	Etiopia	77,8
	Gabon	110,4
	Gambia	70,3
	Georgia	99,7
	Ghana	54,3
	Guatemala	70,7
	Guinea (Conakry)	55,7
	Guinea-Bissau	114,6
	Guyana	53,5
	Haiti	104,2
	Honduras	60,3
	Hongkong	83,4
	Fidži	72,2
	Salomonsaaret	85,6
	Intia	50,9
	Indonesia (Banda Aceh)	49,5

	ASEMAMAA	Korjauskertoimet heinäkuu 2008
	Indonesia (Jakarta)	69,1
(***)	Irak	0
	Israel	118,9
	Jamaika	86,1
	Japani (Tokio)	105
	Jordania	70
	Kazakstan (Almaty)	75,6
	Kazakstan (Astana)	71
	Kenia	73,8
	Kirgisia	86,7
	Kosovo (Pristina)	57,5
	Laos	77,6
	Lesotho	47,3
	Libanon	80
(***)	Liberia	0
	Madagaskar	84,2
	Malesia	65,8
	Malawi	63,6
	Mali	83,5
	Marokko	86,9
	Mauritius	72,6
	Mauritania	61,2
	Meksiko	69,7
	Moldova	67,1
	Montenegro	68,9
	Mosambik	71,9
	Namibia	57,5
	Nepal	66
	Nicaragua	46,2
	Niger	85,7
	Nigeria	93

	ASEMAMAA	Korjauskertoimet heinäkuu 2008
	Norja	131,2
	Uusi-Kaledonia	140,4
	Uusi-Seelanti	89,8
	Uganda	69,9
	Uzbekistan	45,4
	Pakistan	43,9
	Panama	52,2
	Papua-Uusi-Guinea	73,5
	Paraguay	83,6
	Peru	67,4
	Filippiinit	61
	Keski-Afrikan tasavalta	113,1
	Kongon demokraattinen tasavalta (Kinshasa)	112,3
	Dominikaaninen tasavalta	58,2
	Venäjä	121,8
	Ruanda	82,7
	Samoa	65,5
	Senegal	88,1
	Serbia (Belgrad)	73,9
	Sierra Leone	68,9
	Singapore	95,8
	Sudan	50
	Sri Lanka	58,1
	Etelä-Sudan (Juba)	87,6
	Sveitsi (Geneve)	112,2
	Sveitsi (Bern)	108
	Suriname	39,7
	Swazimaa	46,4
	Syyria	66,8
	Tadžikistan	61,2
	Taiwan	77,3

	ASEMAMAA	Korjauskertoimet heinäkuu 2008
	Tansania	61,4
	Tšad	129,3
	Thaimaa	52,4
	Itä-Timor	56,6
	Togo	87
	Tonga	85
	Trinidad ja Tobago	61,6
	Tunisia	68,7
	Turkki	80,7
	Ukraina	109,4
	Uruguay	73,2
	Vanuatu	105,6
	Venezuela	61
	Vietnam	40,2
	Jemen	57
	Sambia	63,2
(***)	Zimbabwe	0

(***) Tietoja ei saatavilla.

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 614/2009,
annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009,
muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä
(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 26, 87, 88, 89, 132, 133 ja 308 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2783/75 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Tämän takia mainittu asetus olisi selkeyden ja luettavuuden vuoksi kodifioitava.
- (2) Muna-albumiiniin, joka ei kuulu perustamissopimuksen liitteeseen I, ei sovelleta perustamissopimuksen maataloutta koskevia säännöksiä, kun taas munankeltuaiseen niitä sovelletaan.
- (3) Tästä seuraa tilanne, joka voi vaarantaa yhteisen maatalouspolitiikan tehokkuuden muna-alalla.
- (4) Tasapainoisen ratkaisun saavuttamiseksi olisi perustettava muna-albumiinin yhteinen kauppajärjestelmä, joka vastaa munille säädettyä järjestelmää. Tämän järjestelmän vastatamista on syytä laajentaa maitoalbumiiniin ottaen huomioon, että viimeksi mainittu voi suuressa määrin korvata muna-albumiinin.
- (5) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1234/2007 ⁽⁴⁾ otettiin yhteisössä käyttöön munien yhteisämarkkinajärjestelmä.

(6) Albumiineihin sovellettavan kauppajärjestelmän olisi seurattava munille voimassa olevaa järjestelmää ottaen huomioon ensin mainittujen tuotteiden riippuvuus viimeksi mainituista tuotteista.

(7) Yhteisö on neuvotellut Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen aikana useita sopimuksia. Useat näistä sopimuksista koskevat maataloutta, erityisesti maataloussopimus ⁽⁵⁾.

(8) Maataloussopimuksessa edellytetään vaihtelevan suuruisten tuontiverojen ja muiden toimenpiteiden sekä tuontimaksujen poistamista. Maataloustuotteisiin maataloussopimuksen mukaisesti sovellettavien tullimaksujen suuruus vahvistetaan yhteisessä tullitariffissa.

(9) Muna-albumiinin hinnat muodostuvat pääosin munien hintojen mukaan, jotka ovat erilaisia yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla. Maailmanmarkkinoilla munien hinta ei ole ainoa tekijä, joka vaikuttaa albumiinin hintaan jalostuskustannusten lisäksi. Vähimmäissuojan ylläpitämiseksi hinnoittelujärjestelmän käytöstä aiheutuvia, markkinoiden kannalta epäsuotuisia vaikutuksia vastaan maataloussopimuksessa sallitaan lisätullien soveltaminen tietyin tarkoin määritellyin ehdoin, mutta ainoastaan hinnoittelujärjestelmän alaisten tuotteiden osalta.

(10) Maataloussopimuksessa määrätään tietyistä nykyistä markkinoillepääsyä ja vähimmäismarkkinoillepääsyä koskeviin järjestelyihin sisältyvistä tullikiintiöistä. Näihin kiintiöihin sovellettavat ehdot vahvistetaan yksityiskohtaisesti maataloussopimuksessa. Ottaen huomioon kiintiöiden suuri lukumäärä ja niiden mahdollisimman tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi komission olisi vastattava niiden avaamisesta ja hallinnoimisesta hallinto-komiteamenettelyä käyttäen.

(11) Erilaisten munavalmisteiden välisen läheisen taloudellisen suhteen vuoksi on tarpeen säätää mahdollisuudesta vahvistaa muna-albumiinille ja maitoalbumiinille kaupan pitämisen vaatimukset, jotka vastaavat mahdollisuuksien mukaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan s alakohdassa tarkoitetuille tuotteille säädettyjä kaupan pitämisen vaatimuksia.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. tammikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽³⁾ Katso liite I.

⁽⁴⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

- (12) Muna-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä neuvosto yksin on toimivaltainen päättämään, että sisäistä jalostusta koskevaa menettelyä ei käytetä. Maataloussopimuksen perusteella syntyvissä taloudellisissa olosuhteissa saattaa osoittautua tarpeelliseksi reagoida nopeasti kyseisten järjestelyjen soveltamisessa ilmeneviin markkinaongelmiin. Tätä silmälläpitäen komissiolle olisi annettava toimivalta hyväksyä kiireellisiä ja ajallisesti rajoitettuja toimenpiteitä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA

1 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, yhteisen tullitariffin tullimaksuja sovelletaan seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
3502	Albumiinit (myös useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 % kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
	– muna-albumiini:
ex 3502 11	– – kuivattu:
3502 11 90	– – – muu (kuin ihmisravinnoksi soveltumaton tai soveltumattomaksi tehtävä)
ex 3502 19	– – muu:
3502 19 90	– – – muu (kuin ihmisravinnoksi soveltumaton tai soveltumattomaksi tehtävä)
ex 3502 20	– maitoalbumiini, myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet:
	– – muu (kuin ihmisravinnoksi soveltumaton tai soveltumattomaksi tehtävä)
3502 20 91	– – – kuivattu (esim. levyinä, suomuina, hiutaleina tai jauheena)
3502 20 99	– – – muu

II LUKU

KAUPPA KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA

2 artikla

1. Edellä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita yhteisöön tuotaessa voidaan edellyttää tuontiluvan esittämistä.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontiluvat jokaiselle hakijalle riippumatta tämän sijoittautumispaikasta yhteisössä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 artiklan soveltamiseksi toteutettavia toimenpiteitä.

3. Tuontilupa on voimassa kaikkialla yhteisössä. Lupien myöntämisen edellytyksenä on vakuuden antaminen, jolla taataan, että tuotteet tuodaan luvan voimassaoloaikana; lukuun ottamatta ylivoimaisesta esteestä johtuvaa syytä vakuus menetetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

4. Tuontilupien voimassaoloaika ja muut yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta annetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa lueteltujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman vastaavan yhteisessä tullitariffissa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnys-hinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja haitallisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

3. Huomioon otettavat tuontihinnat lisätuontitullia määrättäessä määritetään kyseisen tavaraerän cif-tuontihintojen perusteella.

Tätä varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt 1, 2 ja 3 kohdan soveltamisesta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Yksityiskohtaisissa säännöissä tarkennetaan erityisesti:

a) tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti;

b) muut tarpeelliset perusteet 1 kohdan soveltamiseksi maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

4 artikla

1. Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyistä sopimuksista johtuvat 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden tullikiintiöt avataan ja niitä hallinnoidaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Kiintiöitä voidaan hallinnoida soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

- a) hakemusten jättämisjärjestykseen perustuva menetelmä ("ensin tullutta palveluaan ensin" -periaate);
- b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä ("samanaikainen tutkimus" -menetelmä);
- c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä ("perinteiset/uudet toimijat" -menetelmä).

Muita sopivia menetelmiä voidaan ottaa käyttöön.

Ne eivät saa aiheuttaa syrjintää asianomaisten toimijoiden välillä.

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava huomioon yhteisön markkinoiden tarjontatarpeet ja tarve säilyttää näiden markkinoiden tasapaino; voidaan myös soveltaa menetelmiä, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehdyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä määrätään tarvittaessa avattavista, vuoden ajalle sopivasti jaettavista vuosittaisista kiintiöistä sekä tilanteen mukaan:

- a) tuotteen laatua, lähtöisyyttä ja alkuperää koskevista takuista;
- b) a alakohdassa tarkoitettujen takuut todistavan asiakirjan hyväksymisestä; ja
- c) tuontilupien myöntämishdoista ja voimassaoloajasta.

5 artikla

Kun yhteisön markkinoilla havaitaan merkittävä jatkuvaksi arvioitu hinnannousu, jonka vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä.

Neuvosto antaa tarvittaessa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan ensimmäisen kohdan soveltamisesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Edellä 1 artiklassa luetelluille tuotteille voidaan vahvistaa kaupan pitämisen vaatimuksia; jollei näiden tuotteiden erityispiirteiden huomioon ottamisesta muuta johdu, näiden vaatimusten on vastattava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 116 artiklassa säädettyjä mainitun asetuksen liitteessä I olevassa XIX osassa lueteltujen tuotteiden kaupan pitämisen vaatimuksia. Nämä vaatimukset voivat koskea erityisesti luokittelua laatuluokkiin, pakkaamista, varastointia, kuljetusta, esille panemista ja merkitsemistä.

Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta vaatimukset, niiden soveltamisalan ja yleiset säännöt niiden soveltamisesta.

7 artikla

1. Siinä määrin kuin on tarpeen muna-alan yhteisen markkinajärjestelyn ja tämän asetuksen moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi komission ehdotuksesta perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen erityistapauksissa kieltää kokonaan tai osittain sisäisen jalostusmenettelyn käytön sellaisten tämän asetuksen 1 artiklassa lueteltujen tuotteiden osalta, jotka on tarkoitettu samassa artiklassa lueteltujen tuotteiden valmistukseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne syntyy poikkeuksellisen kiireellisesti ja sisäinen jalostusmenettely häiritsee tai uhkaa häiritä yhteisön markkinoita, poiketaan siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimenpiteet, jotka ovat voimassa korkeintaan kuusi kuukautta ja joita sovelletaan viipymättä, annetaan tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jokainen jäsenvaltio saa saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määräenemmistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ryhdy toimenpiteisiin kolmen kuukauden kuluessa, komission päätöstä pidetään kumottuna.

8 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleiset tulkintasäännöt ja erityissäännöt sen soveltamisesta koskevat tässä asetuksessa käsiteltävien tuotteiden tariffiluokitusta. Tämän asetuksen soveltamisesta johtuva tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa on kiellettyä:

- a) vaikutukseltaan tulleva vastaavien maksujen kantaminen;
- b) määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

III LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

9 artikla

Vapaaseen liikkeeseen yhteisössä ei hyväksytä 1 artiklassa lueteltuja tuotteita, jotka on valmistettu tai saatu muista kuin pe-

rustamissopimuksen 23 artiklan 2 kohdassa ja 24 artiklassa tarkoitetuista tuotteista.

10 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Yksityiskohtaiset säännöt näiden tietojen toimittamisesta ja levittämisestä annetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11 artikla

Kumotaan asetus (ETY) N:o 2783/75.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä heinäkuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. BORG

*LIITE I***KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA**

Neuvoston asetus (ETY) N:o 2783/75
(EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104).

Komission asetus (ETY) N:o 4001/87
(EYVL L 377, 31.12.1987, s. 44).

Neuvoston asetus (EY) N:o 3290/94
(EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105).

ainoastaan liitteessä XII oleva B osa

Komission asetus (EY) N:o 2916/95
(EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49).

ainoastaan 1 artiklan 6 kohta

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2783/75	Tämä aset
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	2 artiklan 3 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohdan johdantolause	4 artiklan 2 kohdan johdantolause
4 artiklan 2 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	4 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta
4 artiklan 3 ja 4 kohta	4 artiklan 3 ja 4 kohta
5–7 artikla	5–7 artikla
8 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohdan johdantolause	8 artiklan 2 kohdan johdantolause
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
9 ja 10 artikla	9 ja 10 artikla
11 artikla	—
12 artikla	—
—	11 artikla
—	12 artikla
Liite	—
—	Liite I
—	Liite II

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 615/2009,**annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitettujen kiinteiden tuontiarvojen vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä heinäkuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	35,0
	ZZ	35,0
0707 00 05	TR	102,6
	ZZ	102,6
0709 90 70	TR	103,0
	ZZ	103,0
0805 50 10	AR	61,1
	TR	53,0
	ZA	66,7
	ZZ	60,3
0808 10 80	AR	80,2
	BR	76,0
	CL	83,0
	CN	91,0
	NZ	97,1
	US	99,3
	ZA	83,8
	ZZ	87,2
0808 20 50	AR	74,9
	CL	85,2
	NZ	87,2
	ZA	104,7
	ZZ	88,0
0809 10 00	HR	90,0
	TR	200,7
	XS	103,5
	ZZ	131,4
0809 20 95	TR	276,4
	ZZ	276,4
0809 30	TR	134,2
	ZZ	134,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 616/2009,**annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,****neuvoston direktiivin 2005/94/EY soveltamisesta siltä osin kuin on kyse siipikarjaosastojen ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastojen hyväksymisestä lintuinfluenssan osalta sekä ennalta ehkäisevistä bioturvallisuuslisätoimenpiteistä tällaisissa osastoissa****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan, 34 artiklan 4 kohdan ja 63 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maailman eläintautijärjestö (OIE) otti vuonna 2004 käyttöön osastoihin jakamisen käsitteen maaeläinten terveyttä koskevan säännöstönsä ⁽²⁾ (Terrestrial Animal Health Code), jäljempänä 'säännöstö', alue- ja vyöhykejako koskevassa luvussa.
- (2) Säännöstön 4.3 luvun mukaan vyöhykejako ja osastoihin jako ovat menettelyjä, jotka tietty maa toteuttaa kyseisen luvun sääntöjen mukaisesti määrittääkseen alueellaan eläinten alapopulaatioita niiden erilaisen terveydentilan mukaan tautien valvontaa ja/tai kansainvälistä kauppaa varten. Vaikka tilaan liittyvät kysymykset ja hyvä hallinta ovat tärkeitä molempien käsitteiden kannalta, vyöhykejako sovelletaan ensisijaisesti maantieteellisin perustein (luonnolliset, ihmisen tekemät tai oikeudelliset rajat) määriteltäisiin eläinten alapopulaatioihin, kun taas osastoihin jako sovelletaan ensisijaisesti bioturvallisuuteen liittyvien hallinta- ja maatalouskäytäntöjen mukaan määriteltäisiin alapopulaatioihin.
- (3) Osastoihin jakamista koskevassa 4.4 luvussa esitetään lisäksi jäsenneilty kehys maidensisäistä osastoihin jakamista ja osastojen tunnustamista varten. Osasto voi käsittää useita tiloja, ja se voidaan hyväksyä tietyn eläintaudin (tiettyjen eläintautien) osalta sitä (niitä) varten laaditun ja toteutettavan yksityiskohtaisen ja dokumentoidun bioturvallisuus suunnitelman perusteella. Osaston alkuperäisen hyväksymisen olisi mieluiten tapahduttava sellaisessa maassa tai sellaisella alueella tai vyöhykkeellä, joka on taudista vapaa, ennen kyseisen taudin (kyseisten tautien) tautipesäkkeen ilmenemistä. Tämä on erityisen tärkeää

silloin, kun on kyse erittäin tarttuvista taudeista kuten korkeapatogeenisesta lintuinfluenssasta. Jos tauti puhkeaa, osastoihin jakoa voidaan käyttää kaupankäynnin edesauttamiseen.

- (4) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013 "Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito" ⁽³⁾, jäljempänä 'uusi eläinten terveyttä koskeva strategia', annetaan ohjeita eläinten terveyttä koskevan politiikan kehittämiseen vuosina 2007–2013. Uudessa eläinten terveyttä koskevassa strategiassa pyritään kiinnittämään entistä enemmän huomiota ennalta ehkäiseviin toimenpiteisiin, tautien valvontaan, torjuntaan ja tutkimukseen, jotta voitaisiin vähentää eläintautien esiintymistä ja minimoida niiden vaikutukset silloin, kun tauti puhkeaa.
- (5) Bioturvallisuudella on keskeinen osa uudessa eläinten terveyttä koskevassa strategiassa. Paitsi että osastoihin jako estäisi eläintauteja, se myös kannustaisi kasvattajia yhteisössä soveltamaan bioturvallisuustoimenpiteitä, koska osastoihin jako edesauttaisi turvallista kaupankäyntiä ja toisi siten kasvattajille selkeää hyötyä.
- (6) Näin ollen tässä asetuksessa olisi vahvistettava lintuinfluenssaan liittyvien osastojen hyväksymistä sekä hyväksynnän keskeyttämistä ja peruuttamista koskevat säännöt. Säännöissä olisi otettava huomioon OIE:n säännöstö, jotta lintuinfluenssan leviämisen torjuntaa toteutettaisiin yhdenmukaisella tavalla siten, että otetaan huomioon erot hyväksytyjen osastojen terveystilanteesta.
- (7) Direktiivissä 2005/94/EY vahvistetaan tietyt ennalta ehkäisevät toimenpiteet, jotka liittyvät lintuinfluenssan valvontaan ja varhaiseen toteamiseen, sekä sellaiset torjunnan edellyttämät vähimmäistoimenpiteet ja siirtamisrajoitukset, joita on sovellettava taudin puhjetessa siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa. Joitakin näistä toimenpiteistä on sovellettava mainituissa direktiivissä määriteltäisiin siipikarjaosastoihin tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastoihin.
- (8) Direktiivissä 2005/94/EY vahvistetaan siipikarjaosaston ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osaston määritelmät ja säädetään, että mainituissa osastoissa voidaan toteuttaa bioturvallisuuslisätoimenpiteitä lintuinfluenssan leviämisen estämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽²⁾ http://www.oie.int/eng/normes/mcode/en_sommaire.htm (Terrestrial Animal Health Code 2008).

⁽³⁾ KOM(2007) 539 lopullinen.

- (9) Direktiivissä 2005/94/EY säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava valvontaohjelmia, joiden tarkoituksena on todeta lintuinfluenssaviruksen alatyypin H5 ja H7 aiheuttamien tartuntojen levinneisyys eri siipikarjalajeissa. Sitä varten jäsenvaltioissa hyväksytään vuosittain pakolliset lintuinfluenssan valvontaohjelmat. Osastojen hyväksymisen edellytyksenä tietyssä jäsenvaltiossa olisi sen vuoksi oltava kyseisen jäsenvaltion kansallisen valvontaohjelman hyväksyminen.
- (10) Neuvoston direktiivissä 2005/94/EY säädetyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä 4 päivänä elokuuta 2006 tehdystä komission päätöksessä 2006/437/EY ⁽¹⁾ säädetään diagnostisista menettelyistä, näytteenottomenetelmistä ja laboratoriotestien tulosten arviointikriteereistä lintuinfluenssan tautipesäkkeen vahvistamiseksi. Tätä alaa koskevan yhteisön lainsäädännön yhtenäisyyden vuoksi mainittuja menettelyjä ja menetelmiä olisi noudatettava osastokohtaisesti.
- (11) Sähköisten menettelyjen käytön edistämiseksi jäsenvaltioiden välillä ja avoimuuden ja kattavuuden varmistamiseksi on tärkeää, että hyväksytyt osastot sekä hyväksyntöjen mahdollista myöntämistä, keskeyttämistä tai peruuttamista koskevat tiedot asetetaan saataville tehokkaimmalla mahdollisella tavalla kaikkialla yhteisössä. Sitä varten jäsenvaltioiden olisi perustettava internetpohjaiset tietosivut, jotka sisältävät mainitut tiedot, ja komission verkkosivustolta olisi oltava linkit kyseisille sivuille.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden mukaan jäsenvaltiot hyväksyvät lintuinfluenssaan liittyvät siipikarjaosastot ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen osastot, jäljempänä 'osastot', ja säädetään ennalta ehkäisevistä bioturvallisuuslisätoimenpiteistä, joita kyseisissä osastoissa on toteutettava, jotta niiden erilainen terveystilanne lintuinfluenssan suhteen voidaan tunnustaa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'bioturvallisuussuunnitelmalla' kaikkia tilakohtaisesti toteutettavia bioturvallisuustoimenpiteitä;
- 2) 'yhteisellä bioturvallisuuden hallintajärjestelmällä'
  - a) osaston toimintaa ohjaavia yhteisiä sääntöjä; ja
  - b) kaikilla osastoon kuuluvilla tiloilla niiden bioturvallisuussuunnitelmien mukaisesti toteutettavia yleisiä bioturvallisuustoimenpiteitä;
- 3) 'osaston johtajalla' henkilöä, jolla on virallinen vastuu osastosta etenkin 3, 4 ja 5 artiklan osalta, ja jonka tehtäviin kuuluu
  - a) valvoa kaikkia yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään ja varsinkin sen toteuttamiseen ja seurantaan liittyviä toimia, joita osastossa suoritetaan,
  - b) valvoa, että siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen omistajat ja pitäjät toteuttavat tilojen bioturvallisuussuunnitelmia; ja
  - c) toimia yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- 4) 'lähettävällä tilalla' tilaa, jolta siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut tai niiden untuvikot tai siitosmunat tai syötäväksi tarkoitetut munat, jäljempänä 'hyödykkeet', on tarkoitettu siirrettäviksi osaston ulkopuolelle;
- 5) 'välittävällä tilalla' tilaa, jolta hyödykkeet on tarkoitettu vietäviksi lähettävälle tilalle tai jollekin muulle osastossa sijaitsevalle tilalle;
- 6) 'kaikilla asianomaisilla' osaston johtajia, talouden toimijoita, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ 3 artiklan 3 ja 6 kohdassa määriteltyjä elintarvike- ja rehualan toimijoita, sekä eläinten omistajia ja pitäjiä, lääkevalmistajia tai muita toimialoja, jotka toimittavat hyödykkeitä tai tarjoavat palveluja osastolle.

⁽¹⁾ EUVL L 237, 31.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

II LUKU

OSASTOJEN HYVÄKSYMINEN

3 artikla

Osastojen hyväksymistä koskevat hakemukset

1. Osaston johtajan on toimitettava osastojen hyväksymistä koskevat vapaaehtoiset hakemukset, jäljempänä 'hakemukset', toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Hakemuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
  - a) osaston johtajan nimi, pätevyys ja toimi, yhteystiedot sekä osaston osoite;
  - b) yksityiskohtainen kuvaus osastosta liitteessä olevan 1 osan mukaisesti;
  - c) kuvaus yhteisestä bioturvallisuuden hallintajärjestelmästä sekä osastoon kuuluvien tilojen bioturvallisuussuunnitelmista liitteessä olevan 2 osan mukaisesti;
  - d) yksityiskohtaiset tiedot tautien valvontaan liittyvistä erityistoimenpiteistä, perusteista ja vaatimuksista sekä etenkin lintuinfluenssaan liittyvistä erityisistä suoja- ja valvontatoimista liitteessä olevan 3 osan mukaisesti.

4 artikla

Osastojen hyväksynnän myöntäminen

1. Osaston alkuperäisen hyväksynnän voi myöntää ainoastaan toimivaltainen viranomainen sellaisille osastoille, jotka sijaitsevat sellaisella jäsenvaltion alueella tai alueen osalla, jolla ei sovelleta yhteisön lainsäädäntöön perustuvia lintuinfluenssaan liittyviä rajoituksia.

Osaston alkuperäinen hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan sellaisessa jäsenvaltiossa, jonka kansallinen valvontaohjelma lintuinfluenssaviruksen alatyypin H5 ja H7 aiheuttamien tartuntojen levinneisyyden toteamiseksi eri siipikarjalajeissa on hyväksytty.

2. Ennen osaston hyväksynnän myöntämistä toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että osastossa

- a) on toteutettu erityisiä suoja- ja valvontatoimia lintuinfluenssan varalta vähintään kuuden kuukauden ajan ennen hakemuspäivää, kuten liitteessä olevassa 3 osassa vaaditaan (mukaan lukien vähintään yksi liitteessä olevan 3 osan 4 kohdassa vaadittu testausmenettely), ja lintuinfluenssaa ei ole todettu yhdelläkään osastoon kuuluvalla tilalla kyseisenä aikana;

- b) toteutetaan tarvittaessa rokotussuunnitelmia yhteisön lainsäädännön mukaisesti;

- c) 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat täydelliset ja täsmälliset;

- d) on otettu käyttöön liitteessä olevan 2 osan 1 kohdan mukainen yhteinen bioturvallisuuden hallintajärjestelmä, ja sen on todettu riittävän takaamaan osaston siipikarjapopulaation tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen populaation erillainen terveydentila lintuinfluenssan suhteen;

- e) on suoritettu paikan päällä virallinen tarkastus, jonka tulokset a ja d alakohdan osalta ovat myönteiset.

3. Osastolla saa olla yksi ainoa nimi ja sille annetaan vain yksi hyväksymisnumero.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että hyväksynnän myöntämisen jälkeen osasto merkitään viipymättä hyväksytyjen osastojen luetteloon internetissä olevalle tietosivulle, josta säädetään 9 artiklan 1 kohdassa, ja annetaan tarkat tiedot osastoon kuuluvien tilojen sijainnista sekä siitä, ovatko ne läheittäviä vai välittäviä tiloja, jäljempänä 'hyväksytyjen osastojen luettelo'.

III LUKU

OSASTOJEN HYVÄKSYNNÄN VOIMASSAOLON EHDOT

5 artikla

Osaston johtajan vastualueet ja tehtävät

Kun osastolle on myönnetty hyväksyntä, osaston johtajan on

- 1) valvottava ja seurattava osastoa sen varmistamiseksi, että se vastaa edelleen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja sekä liitteessä vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia; kyseiset tiedot on ennen kaikkea pidettävä ajantasaisina ja ne on pyydytettävä esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle;

- 2) varmistettava, että taudinvalvontatoimet, erityisesti lintuinfluenssan valvonta, toteutetaan yhteisen bioturvallisuuden hallintajärjestelmän ja kunkin osastoon kuuluvan tilan bioturvallisuussuunnitelman mukaisesti ja että

- a) lintuinfluenssan toteamisen varalta on käytössä varhaisvaroitusjärjestelmä; otanta ja diagnostiset testit suoritetaan päätöksen 2006/437/EY sekä tämän asetuksen liitteessä olevan 3 osan mukaisesti;

- b) liitteessä olevan 3 osan 4 kohdan mukaiset valvontasuunnitelmat saatetaan ajan tasalle, jos lintuinfluenssan kulkeutumisen riskin todetaan kasvaneen;
  - c) kaikki lintuinfluenssaa koskevat diagnostiset testit tehdään laboratorioissa, jotka toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt siihen tarkoitukseen; valvontaa ja tuloksia koskevat tiedot esitetään toimivaltaiselle viranomaiselle;
  - d) osaston valvonnan yhteydessä saaduista epäselvistä tai positiivisista tuloksista ilmoitetaan välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta kyseessä olevat näytteet voidaan lähettää varmistettaviksi lintuinfluenssaa tutkivaan kansalliseen vertailulaboratorioon tai yhteisön vertailulaboratorioon;
- 3) varmistettava, että mahdollinen rokottaminen toteutetaan yhteisen bioturvallisuuden hallintajärjestelmän ja kunkin osastoon kuuluvan tilan bioturvallisuussuunnitelman mukaisesti ja että rokotussuunnitelmat ja -menettelyt esitetään pyydetessä toimivaltaiselle viranomaiselle;
- 4) järjestettävä säännöllisiä sisäisiä ja ulkoisia tarkastuksia sen takaamiseksi, että osastossa pannaan tehokkaasti täytäntöön kaikki bioturvallisuustoimenpiteet ja valvontatoimet sekä jäljitettävyysojärjestelmä, ja säilytettävä tulokset tällaisista tarkastuksista, laadunvarmistusjärjestelmän puitteissa toteutetut tarkastukset mukaan luettuina, niin että ne voidaan pyydetessä esittää toimivaltaiselle viranomaiselle;
- 5) ilmoitettava välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle, jos
- a) osasto ei enää vastaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja tai liitteessä vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia;
  - b) yhteistä bioturvallisuuden hallintajärjestelmää tai jotakin bioturvallisuussuunnitelmista on muutettu tai mukautettu epidemiologiseen tilanteeseen, myös silloin kun osastoon lisätään tai siitä poistetaan tila.

6 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuualueet ja tehtävät

1. Toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että osastoissa tehdään paikan päällä riskiin perustuvia virallisia tarkastuksia, joilla varmistetaan, että osasto vastaa edelleen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja sekä liitteessä vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, jäljempänä 'tarkastukset';
2. Tarkastukset on tehtävä väliajoin, jotka perustuvat
  - a) epidemiologiseen tilanteeseen ja etenkin lintuinfluenssaa koskevaan tilanteeseen osastossa ja sen ulkopuolella;

- b) tietoihin yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään tai osastoon kuuluvien tilojen bioturvallisuussuunnitelmiin tehdyistä 5 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisista muutoksista tai mukautuksista.

3. Toimivaltainen viranomainen on vastuussa sellaisten todistusten myöntämisestä, joilla vahvistetaan hyödykkeiden olevan peräisin hyväksytystä osastosta.

IV LUKU

OSASTOJEN HYVÄKSYNNÄN KESKEYTTÄMINEN TAI PERUUTTAMINEN

7 artikla

Osastojen hyväksynnän keskeyttäminen

1. Jos osaston tarkastus tai sitä koskevat epidemiologiset tiedot osoittavat, että osasto ei enää vastaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja tai liitteessä vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi keskeytettävä kyseisen osaston hyväksyntä ja osaston johtajan on huolehdittava siitä, että vaatimustenvastaisuuksien korjaamiseksi ryhdytään toimenpiteisiin välittömästi.

2. Jos osaston hyväksyntä keskeytetään, toimivaltaisen viranomaisen on keskeytettävä sellaisten todistusten myöntäminen, joilla vahvistetaan hyödykkeiden olevan peräisin hyväksytystä osastosta.

3. Kun osaston hyväksyntä on keskeytetty, toimivaltainen viranomainen ei voi kumota keskeytystä ennen kuin se on varmistunut siitä, että korjaaviin toimenpiteisiin on ryhdytty 30 päivän kuluessa keskeyttämispäivästä, ja sen jälkeen on tehty tarkastus, jonka tulokset ovat myönteiset.

8 artikla

Osastojen hyväksynnän peruuttaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava osaston hyväksyntä, jos 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn osaston hyväksynnän keskeyttämisen jälkeen tehty 7 artiklan 3 kohdan mukainen tarkastus osoittaa, että

- a) osasto ei edelleenkaan vastaa 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja tai liitteessä vahvistettuja perusteita ja vaatimuksia; tai
- b) osastossa on ilmennyt lintuinfluenssan tautipesäke.

2. Kun osaston hyväksyntä peruutetaan, toimivaltaisen viranomaisen on

- a) lopetettava sellaisten todistusten myöntäminen, joilla vahvistetaan hyödykkeiden olevan peräisin hyväksytystä osastosta;

b) poistettava osaston nimi hyväksytyjen osastojen luettelosta.

3. Sen jälkeen kun osaston nimi on poistettu hyväksytyjen osastojen luettelosta, se voidaan palauttaa luetteloon ainoastaan II luvun mukaisesti tehdyn uuden hakemuksen perusteella.

V LUKU

INTERNETPOHJAINEN TIETOSIVU JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

9 artikla

Internetpohjainen tietosivu

1. Jäsenvaltioiden on

a) laadittava hyväksytyjen osastojen luettelo, jossa on 4 artiklan 3 ja 4 kohdassa vaaditut tiedot;

b) perustettava internetpohjainen tietosivu, jolla hyväksytyjen osastojen luettelo on saatavissa sähköisessä muodossa;

c) toimitettava internetpohjaisen tietosivustonsa internetosoite komissiolle;

d) pidettävä internetpohjainen tietosivunsa ajantasaisena niin, että osastojen uudet hyväksynnit ja hyväksynnän peruuttamiset ovat nähtävissä viipymättä.

2. Komissio avustaa jäsenvaltioita mainittujen tietojen saattamisessa julkisesti saataville toimittamalla internetosoitteen omalle verkkosivustolleen, jolle kansallisten internetpohjaisten tietosivujen linkit tulevat näkyviin.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILOU
Komission jäsen

LIITE

OSASTOJA KOSKEVAT PERUSTEET JA VAATIMUKSET

1 OSA

3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu kuvaus osastosta

Osaston kuvaus, jota tarkoitetaan 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, perustuu osaston sijaintikarttoihin, joihin on merkitty osaston rajat sekä kaikkien sen osien, kuten tilojen ja niihin kuuluvien toimitilojen/alueiden ja kaikkien tilaan liittyvien toiminnallisten yksiköiden kuten rehun käsittely- ja varastointitilojen sekä muun materiaalin säilytystilojen, tarkka sijainti.

Hakemukseen on liitettävä riittävät tiedot, jotta osastosta saadaan yksityiskohtainen kuvaus, ja ennen kaikkea seuraavat:

1. Tiedot perusrakenteisiin liittyvistä tekijöistä ja siitä, miten niiden avulla osaston siipikarja ja muut vankeudessa pidetyt linnut voidaan epidemiologisesti erottaa niistä eläinpopulaatioista, joiden terveydentila on erilainen, eli
  - a) kuvaus osaston toiminnan luonteesta ja osastossa tuotettavista hyödykkeistä, mukaan lukien toimitilojen kokonaiskapasiteetit ja niissä olevien siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen lukumäärä;
  - b) työkulkukaavio, josta käyvät yksityiskohtaisesti ilmi kaikki osastossa suoritettavat toimenpiteet ja kaikkien asianomaisten vastuualueet, tehtävät ja keskinäiset suhteet;
  - c) kuvaus osastoon kuuluvien tilojen toiminnan keskinäisestä vuorovaikutuksesta sekä kaavio kaikista toimitiloista/alueista ja niiden välisistä yhteyksistä;
  - d) kuvaus eläinten ja eläintuotteiden kuljetusvälineistä, niiden tavanomaisista reiteistä sekä puhdistus- ja pysäköinti-paikoista.
2. Tiedot epidemiologisesta tilanteesta lintuinfluenssan suhteen ja riskitekijöistä seuraavat seikat mukaan luettuina:
  - a) osastoon kuuluvien tilojen epidemiologinen tausta ja etenkin niiden terveystilanne ja muut tiedot lintuinfluenssan osalta;
  - b) siirtymiset osastoon, sieltä pois tai sen sisällä (jäljempänä 'tulot' ja 'lähdöt'), esimerkiksi henkilöiden, hyödykkeiden, muiden eläinten, eläinperäisten tuotteiden tai eläinten kanssa kosketuksiin joutuvien muiden tuotteiden, kuljetusvälineiden, varusteiden ja rehun siirtyminen sekä vesi- ja jätevesihuolto;
  - c) osaston läheisyydessä sijaitsevat muut siipikarjatilat tai muita vankeudessa pidettyjä lintuja pitävät tilat (kuten jalostus- tai lihatilat, takapihoilla pidettävät siipikarjat, torit, keräyskeskukset, teurastamot ja eläintarhat) ja niiden sijaintitiheys;
  - d) ympäristöön liittyvät riskitekijät kuten vesistöt, luonnonvaraisten eläinten levähdys- ja kokoontumispaikat (myös luonnonvaraisten lintujen muuttoreitit), jyrssiöiden esiintyminen ja lintuinfluenssan aiheuttajan aiempi esiintyminen ympäristössä;
  - e) lintuinfluenssan kulkeutumista osastoon ja siellä leviämistä koskevat riskitekijät ja mahdolliset reitit yhteisön lainsäädännön ja/tai Maailman eläintautijärjestön OIE:n vaatimusten ja suuntaviivojen mukaisesti;
  - f) varhaisvaroitussysteemi, jolla toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan e alakohdassa tarkoitettujen riskitekijöiden ja mahdollisten kulkeutumisreittien havaitsemisesta.

2 OSA

3 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kuvaus yhteisestä bioturvallisuuden hallintajärjestelmästä ja bioturvallisuussuunnitelmista

1. Yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään on sisällyttävä vähintään seuraavat:

- a) hyvä eläinhygieniakäytäntö;
- b) kaikkien osastoon kuuluvien tilojen välisten siirtymisten sekä kaikkien tulojen ja lähtöjen jäljitettävyyssysteemi; jäljitettävyyssysteimestä on pidettävä kirjaa jatkuvasti ja sen on oltava jatkuvasti toimivaltaisen viranomaisen saatavissa;

- c) vaara-analyysiä ja kriittisiä valvontapisteitä koskeva yhteinen suunnitelma (HACCP-suunnitelma);
- d) osastoon kuuluvien tilojen bioturvallisuussuunnitelma(t) ja arviointi niiden tehokkuudesta määritellyn riskitason mukaan.

2. Yhteisen bioturvallisuuden hallintajärjestelmän mukaisiin tilojen bioturvallisuussuunnitelmiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:

- a) kirjallisesti esitetty henkilöstön hygieniasuunnitelman toteuttamisjärjestelmä, johon kuuluvat yleiset ja erityiset hygieniakäytännöt, vakinaiselle ja tilapäiselle henkilöstölle annettava yleis- ja erityiskoulutus sekä hygieniasuunnitelman valvontamenettely, ja johon sisältyy sääntö, jonka mukaan henkilöstö ei saa i) henkilökohtaisesti pitää siipikarjaa tai muita lintuja eikä ii) olla läheisessä kosketuksessa muihin kuin osaston siipikarjaan ja muihin lintuihin vähintään 72 tuntiin ennen tilalle tuloa; vaadittava aika voi olla lyhyempi, jos erityishenkilöstöä tarvitaan kiireellisesti, mutta sen on joka tapauksessa oltava vähintään 24 tuntia, ja menettelyt riskin pienentämiseksi on kuvailtava bioturvallisuussuunnitelmassa;
- b) tuotteiden ja henkilöstön kulku kuvattuina kaaviolla, joka käsittää tilan kaikki toimitilat, joiden bioturvallisuustasot on merkitty värikoodein; toimitilan kaikissa sisäänkäynneissä on oltava puhtaan ja likaisen alueen erottava hygieniaraja, jolla on vaatevaihtoalue ja tarvittaessa suihkut;
- c) suunnitelma, jolla säännellään tilalle tulevien tai sieltä lähtevien henkilöiden siirtymisiä erikseen luvan saaneiden ja muiden henkilöiden sekä vierailijoiden osalta ja johon sisältyy kuvaus fyysisistä rajoista (kuten pensasaidoista, aidoista tai muista esteistä, joilla selkeästi rajataan tilan alueiden ulkoreunat), merkeistä, lukituista porteista ja rakennusten sisäänkäynneistä; ulkopuolisilta vierailijoilta (auditoijat ja tarkastajat mukaan luettuina) on vaadittava, että he eivät ole olleet missään kosketuksissa siipikarjaan tai muihin lintuihin vähintään 72 tuntiin ennen tilalle tuloa; pidempää aikaa voidaan vaatia riskitekijöiden perusteella (esimerkiksi suoja- tai valvontavyöhykkeeltä tulevat vierailijat); vaadittava aika voi olla lyhyempi virkelaivakäyttäjille tai jos tarvitaan kiireellisesti ulkopuolisia erityistoimenpiteitä (konsultoivaa lääkärinä tai eläinlääkärinä), mutta sen on joka tapauksessa oltava vähintään 24 tuntia ja menettelyt riskin pienentämiseksi on kuvailtava bioturvallisuussuunnitelmassa;
- d) suunnitelma, jolla säännellään sekä yksityis- että jakeluajoneuvojen (esimerkiksi rehu-, eläin- ja muuhun tavarankuljetukseen käytettävien) siirtymisiä tilalle, sieltä pois ja tilojen välillä ja pidetään siitä kirjaa; kaikista ajoneuvojen siirtymisestä on oltava kirjanpito saatavilla;
- e) eläinten ja tuotteiden jäljitettävyyssjärjestelmä, jonka avulla voidaan jäljittää kaikki siirtymiset tilalle, sieltä pois ja tilojen välillä (tulot ja lähdöt);
- f) menettelytavat, joilla ehkäistään tartunnan saamista, myös toimitettaessa, kuljettaessa, varastoitaessa, jaeltaessa ja hävitettäessä seuraavia:
  - i) pakkausmateriaalit (esimerkiksi uusien tai desinfioitujen pakkausmateriaalien käyttö);
  - ii) kuivikemateriaalit (esimerkiksi kuivikemateriaalien asianmukainen karanteenivarastointi tai desinfiointi);
  - iii) rehu (esimerkiksi suljettujen rehujärjestelmien käyttö);
  - iv) vesi (esimerkiksi sisäinen vedenkäyttelyjärjestelmä);
  - v) eläimistä saatavat sivutuotteet kuten ruhot, lanta, likaiset/säröillä olevat munat tai kuoriutumatta jääneet munat;
- g) tilan puhdistus- ja desinfiointisuunnitelma sekä käytettävät varusteet ja materiaalit; ajoneuvojen puhdistamista ja desinfiointia koskevat erilliset ohjeet on oltava saatavilla;
- h) tuholistorjuntasuunnitelma, joka kattaa myös jyrsijät ja muut luonnonvaraiset eläimet ja jossa määrätään käyttöön otettavista fyysisistä esteistä ja toimenpiteistä, jos tuhoeläinten toimintaa havaitaan;

- i) lintuinfluenssaa koskeva HACCP-suunnitelma, joka on laadittu seitsenvaiheisesti (vaara-analyysi, kriittisten valvontapisteiden luettelo, kriittiset rajat, seurantamenettelyt, korjaavat toimet, varmentaminen ja kirjaaminen) ja johon on sisällyttävä vähintään seuraavat:
- i) määrättyihin ajanjaksoihin liittyvät tiedot siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen tuotannosta sekä muut tiedot (tautisuus ja kuolleisuus, tarkat tiedot käytetyistä lääkkeistä, kuoriutuneet linnut, eläinten rehun- ja vedenkulutusta koskevat tiedot);
  - ii) aktiivista ja passiivista valvontaa ja seulontaa-analyysijä varten tehtyjä klinisiä tarkastuksia ja otantasuunnitelmia koskevat tiedot (toistumistiheys, menetelmät, tulokset);
  - iii) tilalla vierailevia koskeva kirjanpito, joka on riittävän yksityiskohtainen kaikkien vierailijoiden jäljittämistä ja heihin yhteyden saamista varten;
  - iv) mahdollisesti sovellettuja rokotusohjelmia koskevat tiedot, myös käytetty rokotetyyppi ja sen antamisen toistumistiheys ja ajankohdat;
  - v) yksityiskohtainen kirjanpito toteutetuista korjaavista toimista sekä kriittisistä valvontapisteistä, joita koskevat edellytykset eivät täyty.

Kaikkien asianosaisten on tunnettava HACCP-suunnitelma ja noudatettava sen sääntöjä, sillä kyseisen hallintavälineen avulla varmistetaan osaston bioturvallisuustoimenpiteet ja hallintakäytännöt.

HACCP-suunnitelmassa otetaan huomioon luettelo vaaroista ja kulkeutumisreiteistä, jotka on määritettävä etukäteen. Suunnitelmaa on voitava mukauttaa riskitason mukaan ja siinä on kuvailtava toimenpiteet, jotka on toteutettava riskin kasvaessa, esimerkiksi näytteenottotiheys.

3. Korjaavat toimenpiteet ja saattaminen ajan tasalle

Yhteisessä bioturvallisuuden hallintajärjestelmässä ja bioturvallisuussuunnitelmissa on selitettävä, katsotaanko tietty sääntöjen rikkominen pieneksi vai suureksi rikkomukseksi, sekä toteutettavat korjaavat toimenpiteet.

Bioturvallisuussuunnitelmat on saatettava ajan tasalle riskitason mukaan varsinkin, jos lintuinfluenssan tautipesäkkeen ilmenemistä epäillään virallisesti tai sellainen varmistuu siinä jäsenvaltiossa tai sillä alueella tai vyöhykkeellä, jolla osasto sijaitsee (voidaan esimerkiksi asettaa ajoneuvoja, materiaaleja, eläinten ja/tai henkilöstön siirtymisiä koskevia rajoituksia tai ottaa käyttöön ylimääräisiä desinfointimenettelyjä).

3 OSA

Lintuinfluenssaa koskevat erityiset suoja- ja valvontatoimet

1. On oltava käytössä asianmukainen fyysinen lintujen karkotusjärjestelmä, jolla estetään luonnonvaraisten lintujen kanssa kosketuksiin joutuminen ja rehun, veden ja kuivikkeiden saastuminen. Tilan välitön lähiympäristö ei saa houkutella luonnonvaraisia lintuja.
2. Tulojen ja lähtöjen tarkistaminen
  - a) 1 osassa olevan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa kaaviossa on ilmoitettava kaikenlaisten siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen sijainti, mukaan luettuina puhtaan linjan siitoslinnut, isoisovanhempaispolvi, isovanhempaispolvi, vanhempaispolvi ja tuotantoeläimet sekä parvet, hautomot, kasvatusalueet, muninta-alueet, tutkimusten suoritusalueet, munavarastot sekä kaikki paikat, joissa munia tai lintuja pidetään; siihen on merkittävä hyödykkeiden kulku kyseisten sijaintipaikkojen välillä.
  - b) On annettava yksityiskohtaiset ohjeet siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, niiden munien ja muiden niihin liittyvien tuotteiden siirtymisistä; mille tahansa osaston tilalle tulevien siipikarjan tai muiden vankeudessa pidettyjen lintujen, niiden munien ja muiden niihin liittyvien tuotteiden on tultava tilalta, jolla on sama lintuinfluenssaa koskeva terveytilanne, ja/tai ne on tarkastettava sen varmistamiseksi, että niistä ei aiheudu lintuinfluenssan kulkeutumisen riskiä.
  - c) Osastoon tai sen sisällä siirrettävät siipikarja tai muut vankeudessa pidetyt linnut ja siitosmunat on merkittävä tavalla, joka mahdollistaa niiden aiempien vaiheiden tarkastamisen; parvilla ja/tai munilla on oltava asianmukaiset dokumentoidut tunnistetiedot.
  - d) Jos kohteessa pidetään yhtäaikaaisesti eri-ikäisiä lintuja, on oltava kirjalliset ohjeet siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettyjen lintujen lisäämisestä ja poistamisesta, kuljetushäkkien pesu ja desinfointi mukaan lukien.

3. Samaan osastoon ei voi kuulua sekä siipikarjatiloja että muita vankeudessa pidettyjä lintuja pitäviä tiloja. Hautomoita lukuun ottamatta samalla tilalla ei voi olla eri siipikarjalajeja.
  4. Osaston valvontasuunnitelmaan, josta on vastuussa osaston johtaja, on sisällyttävä jatkuva aktiivinen valvonta, joka toteutetaan ottamalla saman tuotantoyksikön siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista sattumanvaraisesti 20 verinäytettä lintuinfluenssan varalta tehtävää serologista testausta varten
    - a) vähintään kuuden kuukauden välein tuotantokauden aikana, jos kyseisen jäsenvaltion alueella ei ole todettu siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tautipesäkkeitä edellisten kuuden kuukauden aikana;
    - b) vähintään kolmen kuukauden välein, jos kyseisen jäsenvaltion alueella on todettu siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidetyissä linnuissa korkeapatogeenisen lintuinfluenssan tautipesäke edellisten kuuden kuukauden aikana;
    - c) jos osasto sijaitsee alueella, jolla on yhteisön lainsäädäntöön perustuvia liikkumisrajoituksia lintuinfluenssan puhkeamisen vuoksi, viimeistään viikon kuluessa taudin puhkeamispäivästä ja vähintään 21 päivän välein; lisäksi valvontasuunnitelmat on saatettava ajan tasalle ja niihin on sisällyttävä tehostettu kliininen valvonta ja aktiivinen virologinen valvonta, joita toteutetaan viimeistään viikon kuluessa taudin puhkeamispäivästä ja sen jälkeen vähintään 21 päivän välein, sanotun kuitenkin vaikuttamatta yhteisön lainsäädäntöön mahdollisesti sisätyvien erityissäännösten noudattamiseen, seuraavasti:
      - i) otetaan saman tuotantoyksikön siipikarjasta tai muista vankeudessa pidetyistä linnuista sattumanvaraisesti 20 henkitorvesta/nielusta ja 20 yhteissuolesta otettavaa pyyhkäisynäytettä; ja
      - ii) otetaan näytteet viidestä sairastuneesta tai kuolleesta linnusta, jos sellaisia on.
  5. Varhaisvaroitussjärjestelmän, josta säädetään 5 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, on perustuttava kirjallisiin sääntöihin, joissa määritetään raportointimenettelyt. Se on ennen kaikkea mukautettava eri siipikarjalajeja ja muita vankeudessa pidettyjä lintulajeja varten sen mukaan, miten alttiita ne ovat lintuinfluenssatartunnalle, ja siinä on
    - a) määrittävä toimintarajat, esimerkiksi tietyn kynnyksen suuruinen tai sen ylittävä kuolleisuus, merkittävä pudotus rehun- ja/tai vedenkulutuksessa ja/tai munantuotannossa, käyttäytymismuutokset tai muut merkittävät indikaattorit;
    - b) kuvailtava toteutettavat toimenpiteet;
    - c) oltava luettelo vastuuhenkilöstöstä, jolle asiasta on ilmoitettava.
-

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN
KONFERENSSI

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009,

tuomarin nimittämisestä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen

(2009/541/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN
EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 224 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 140 artiklan,

sekä katsovat seuraavaa:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 5 ja 7 artiklan sekä sen 47 artiklan nojalla ja Daniel SVABYn eroamisen johdosta olisi Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen nimitettävä tuomari hänen jäljellä olevaksi toimikaudekseen eli 31 päivään elokuuta 2010,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Juraj SCHWARCZ nimitetään Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomariksi 7 päivänä lokakuuta 2009 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2010 päättyväksi kaudeksi.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2009.

Puheenjohtaja
C. DANIELSSON

JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,
tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009,
tuomarin nimittämisestä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen
(2009/542/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 223 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 139 artiklan,

sekä katsovat seuraavaa:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 5 ja 7 artiklan nojalla ja Peter JANNin eroamisen johdosta olisi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen nimitettävä tuomari hänen jäljellä olevaksi toimikaudekseen eli 6 päivään lokakuuta 2012,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Maria BERGER nimitetään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomariksi 7 päivänä lokakuuta 2009 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2012 päättyväksi kaudeksi.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2009.

Puheenjohtaja
C. DANIELSSON

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä elokuuta 2008,

ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi ulkomaaleille ja -lakoille

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4452)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/543/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

tuksen (EY) N:o 1980/2000 13 artiklalla perustettu Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunta on laatinut.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisympäristelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,

- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 17 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

sekä katsoo seuraavaa:

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaan ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteelle, jolla on ominaisuuksia, joiden ansiosta se voi edistää merkittävästi keskeisten ympäristönäkökohtien parantamista.
- (2) Asetuksessa (EY) N:o 1980/2000 säädetään, että erityiset ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoterhmittäin.
- (3) On aiheellista tehdä uusi päätös ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi ulkomaaleille ja -lakoille.
- (4) Ekologisten arviointiperusteiden sekä niihin liittyvien arviointi- ja todentamisvaatimusten olisi oltava voimassa neljä vuotta.
- (5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet perustuvat myöntämisperusteita koskevaan ehdotukseen, jonka ase-

1 artikla

1. Tuoteryhmään "ulkomaalit ja -lakat" kuuluvat 2 kohdan mukaiset koti- ja ammattikäyttöön tarkoitetut koriste- ja suojamaalit sekä lakat, petsit ja niihin liittyvät tuotteet, joita käytetään rakennuspintoihin, ulkokalusteisiin, lattioihin ja aitoihin, jotka on kehitetty pääasiassa ulkokäyttöön ja joita markkinoidaan sellaisina.

Tuoteryhmään kuuluvat muun muassa seuraavat tuotteet: lattiapinnoitteet ja -maalit, tuotteet, jotka jakelijat ovat pyynnöstä sävyttäneet koti- tai ammattikäyttöön, sävytysjärjestelmät, neste- tai pastamaiset koristemaalit, jotka valmistaja on voinut esikäsitellä, sävyttää tai valmistella täyttämään kuluttajan tarpeet, mukaan luettuina tällaisten tuotejärjestelmien puupintojen maalit, kuullotteet ja puuöljyt, mineraalialustaisten julkisivujen pinnoitteet ja metallinviimeistelyaineet (paitsi korroosionestomaalit ja pohjamaalit) sekä pohjamaalit.

2. 'Maalilla' tarkoitetaan nestemäisessä, pastamaisessa tai jauhemaisessa muodossa olevaa sävytettyä pinnoitemateriaalia, joka alustalle levittämisen jälkeen muodostaa peittävän kalvon, jolla on suojaavia, somistavia tai erityisiä teknisiä ominaisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

'Lakalla' tarkoitetaan kirkasta pinnoitemateriaalia, joka alustalle levittämisen jälkeen muodostaa kiinteän läpikuultavan kalvon, jolla on suojaavia, somistavia tai erityisiä teknisiä ominaisuuksia.

Levittämisen jälkeen maali tai lakka kuivuu kiinteäksi pinnoitteeksi, joka tarttuu alustaansa ja suojaa sitä.

'Koristemaaleilla ja -lakoilla' tarkoitetaan sellaisia maaleja ja lakkoja, joita käytetään rakennuspintoihin, niiden lisävarusteisiin ja osiin sekä ulkokalusteisiin, lattioihin ja aitoihin somistamis- ja suojaamistarkoituksissa. Niitä käytetään paikan päällä, ja niiden tehtävänä on somistaa ja suojata.

'Petseillä (lasyyrit)' tarkoitetaan pinnoitteita, jotka muodostavat läpikuultavan tai puoliksi läpikuultavan kalvon ja joita käytetään puun somistamiseen ja suojaamiseen sään vaikutuksilta, mikä helpottaa puuosien ylläpitoa.

'Mineraalialustaisten julkisivujen pinnoitteilla' tarkoitetaan pinnoitteita, jotka muodostavat somistavan ja suojaavan kalvon ja joita käytetään betoni-, (maalattaviin) tiili-, harkko-, rappaus-, kalsiumsilikaatti- ja kuitulujitettuihin sementtipintoihin. Ne on tarkoitettu pääosin ulkokäyttöön, mutta niitä voidaan käyttää myös ulkorakenteiden sisäpuolella, muun muassa räystäisiin ja parvekekatteihin.

'Sävytysjärjestelmällä' tarkoitetaan sävytettyjen maalien valmistusmenetelmää, jossa perusmaaliin sekoitetaan väriaineita tai -pastoja.

3. Tuoteryhmään eivät kuulu seuraavat tuotteet:

- a) korroosionestopinnoitteet;
- b) kiinnittymisenestopinnoitteet;
- c) puunsuojausaineet;
- d) erityiseen teollisuus- ja ammattikäyttöön tarkoitettut pinnoitteet, mukaan luettuina kestopinnoitteet;
- e) kaikki tuotteet, jotka on kehitetty pääasiassa sisäkäyttöön ja joita markkinoidaan sellaisina.

2 artikla

1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, saadakse asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaisen yhteisön ym-

päristömerkin maalien ja lakkojen on kuuluttava 1 artiklassa määriteltyyn tuoteryhmään "ulkomaalit ja -lakat" ja täytettävä tämän päätöksen liitteessä esitetyt ekologiset arviointiperusteet.

2. Kaksikomponenttisten reaktiivisten erikoispinnoitteiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- a) kummankin komponentin on yksinään täytettävä liitteessä esitetyt ekologiset arviointiperusteet (lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskevaa arviointiperustetta);
- b) niiden merkintöihin on liitettävä tiedot siitä, ettei yksittäisiä komponentteja saa käyttää erikseen eikä sekoitettuna muihin tuotteisiin;
- c) käyttövalmiiksi sekoitetun lopputuotteen on myös täytettävä ekologiset arviointiperusteet, mukaan luettuna haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskeva peruste.

3. Sekä sisä- että ulkokäyttöön markkinoitujen pinnoitteiden on täytettävä sekä tässä päätöksessä vahvistetut ulkomaaleja ja -lakkoja koskevat perusteet että päätöksessä 2009/544/EY ⁽¹⁾ vahvistetut sisämaaleja ja -lakkoja koskevat perusteet.

3 artikla

Tuoteryhmään "ulkomaalit ja -lakat" sovellettavat ekologiset arviointiperusteet sekä niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset ovat voimassa neljä vuotta tämän päätöksen voimaantulosta.

4 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten tuoteryhmälle "ulkomaalit ja lakat" annetaan tunnusnumero "33".

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Olli REHN

Komission jäsen

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 39.

LIITE

A. YLEISET PERIAATTEET

Arviointiperusteiden tavoitteet

Näillä perusteilla pyritään erityisesti

- tehostamaan tuotteiden käyttöä ja minimoimaan jätteen määrää,
- vähentämään ympäristö- ja muita riskejä (kuten alailmakehän otsonia) rajoittamalla liuotinpäästöjä,
- vähentämään myrkyllisten tai muuten saastuttavien aineiden pääsyä vesistöihin. Vaatimukset on asetettu tasolle, joka suosii ympäristömerkin myöntämistä sellaisille ulkomaaleille ja lakoille, joiden ympäristövaikutukset ovat tavanomaista vähäisemmät.

Arviointi- ja todentamisvaatimukset

Erityiset arviointi- ja todentamisvaatimukset on esitetty kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Hakijalta edellytettävät vakuutukset, asiakirjat, analyysit, testausselosteet tai muut todisteet arviointiperusteiden noudattamisesta voivat olla peräisin hakijalta itseltään ja/tai tämän tavarantoimittajilta ja/tai näiden tavarantoimittajilta jne. tarpeen mukaan.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kullekin arviointiperusteelle ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää täydentäviä asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

On suositeltavaa, että hakemuksia arvioivat ja arviointiperusteiden noudattamista valvovat toimivaltaiset elimet ottavat huomioon tunnustetut ympäristönhallintajärjestelmät, kuten EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS) tai EN ISO 14001 -standardin käytön (näiden hallintajärjestelmien käyttö ei kuitenkaan ole pakollista).

Raaka-aineilla, joihin perusteissa viitataan, tarkoitetaan aineita ja valmisteita. Aineen ja valmisteen määritelmät annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ (REACH-asetus).

Hakijan on toimitettava toimivaltaiselle elimelle täsmälliset koostumustiedot kaikista tuotteen valmistuksessa käyttämistään aineista. Kaikki sellaiset aineet, myös epäpuhtaudet, joiden pitoisuus on yli 0,01 prosenttia (m/m), on ilmoitettava; jos arviointiperusteissa annetaan alhaisempi pitoisuus, on sitä noudatettava.

B. EKOLOGISET ARVIOINTIPERUSTEET

Kaikkia muita arviointiperusteita paitsi arviointiperustetta 3 (haihtuvien orgaanisten yhdisteiden raja-arvot) sovelletaan pakkaussessaan olevaan maaliin tai lakkaan. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/42/EY ⁽²⁾ säädetään, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC-yhdisteet) raja-arvot koskevat käyttövalmista tuotetta, VOC-yhdisteiden enimmäispitoisuuslaskelmiin on otettava mukaan kaikkien suositettujen lisäaineiden, kuten väri- ja/tai ohennusaineiden määrät. Laskentaa varten tarvitaan raaka-ainetoimittajilta tiedot kuiva-ainepitoisuudesta, VOC-pitoisuudesta ja tuotteen tiheydestä.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87.

Arviointiperusteita 1 ja 2 sovelletaan ainoastaan valkoisiin ja vaaleisiin maaleihin (mukaan luettuina viimeistelyaineet, pohjamaalit ja/tai väli-maalit).

Sävytysjärjestelmän maaleissa arviointiperusteita 1 ja 2 sovelletaan ainoastaan valkoiseen perusmaaliin (sisältää eniten titaanidioksidia). Jos valkoinen perusmaali ei täytä arviointiperustetta 7 a, jonka mukaan maalin riittoisuuden on oltava vähintään 6 m² litraa kohden 98 prosentin peittokyvylä, arviointiperusteen on täytyttävä, kun maali on sävytetty vakiosävyllä RAL 9010.

Arviointiperusteita 1 ja 2 ei sovelleta läpikuultaviin pinnoitteisiin.

1. Valkoiset pigmentit

Valkoisten pigmenttien määrä (valkoiset epäorgaaniset pigmentit, joiden valontaitekerroin on yli 1,8): Kuivassa maalikalvossa saa olla valkoista pigmenttiä enintään 38 g/m², kun peittokyky on 98 prosenttia. Tätä vaatimusta ei sovelleta lakkoihin ja petseihin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on joko annettava vakuutus siitä, ettei valkoisia pigmenttejä ole käytetty, tai ilmoitettava valkoisten pigmenttien määrä ja maalin riittoisuus sekä esitettävä yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen.

2. Titaanidioksidi

Titaanidioksidi: Mahdollisesti käytettyjen titaanidioksidipigmenttien valmistuksesta aiheutuvat päästöt eivät saa ylittää seuraavia raja-arvoja (jotka on johdettu epäorgaanisten peruskemikaalien valmistuksen parasta käytettävissä olevaa tekniikka koskevasta vertailuasiakirjasta (BREF), elokuu 2007):

- SO_x-päästöt (rikkidioksidina ilmaistuina): 266 mg/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna (98 prosentin peittokyvylä),
- sulfaattipäästöt: 19 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna (98 prosentin peittokyvylä),
- klooripäästöt: 3,9 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna neutraalin rutiilin, 6,8 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna synteettisen rutiilin ja 12,5 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna kuonan osalta (98 prosentin peittokyvylä).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on joko annettava vakuutus siitä, ettei titaanidioksidia ole käytetty, tai toimitettava todentamista tukevat asiakirjat, joissa ilmoitetaan päästötaso kunkin muuttujan osalta, tuotteen titaanidioksidipitoisuus ja maalin riittoisuus, sekä esitettävä yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen.

3. Haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC-yhdisteet)

VOC-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

Tuoteluokitus (direktiivi 2004/42/EY)	VOC-yhdisteiden raja-arvot (g/l, mukaan luettuna vesi)
Mineraalialustaisten julkisivujen pinnoitteet	40
Ulkovarusteiden ja osien maalit puu- ja metallipinnoille, mukaan luettuna pohjamaalit	90
Ulkovarusteiden lakat ja petsit, mukaan luettuna peittävät petsit	90
Ulkopintojen erittäin ohutkalvoiset petsit	75
Pohjamaalit (ulkokäyttöön)	15
Pohjustusaineet (ulkokäyttöön)	15
Yksikomponenttiset erikoispinnoitteet	100
Kaksikomponenttiset reaktiiviset erikoispinnoitteet erityiseen loppukäyttöön, kuten lattiapinnoille.	100

VOC-yhdisteellä tarkoitetaan tässä päätöksessä orgaanista yhdistettä, jonka alkukiehumispiste on enintään 250 °C normaali-ilmanpaineessa 101,3 kPa mitattuna, siten kuin se on määritelty direktiivissä 2004/42/EY. Direktiivissä säädettyjä maalien ja lakkojen alaluokkia käytetään VOC-yhdisteiden raja-arvojen määrittämiseen. Tässä päätöksessä esitetään ainoastaan ulkopinnoitteita koskevat luokat.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja ilmoitettava kunkin tuotteen VOC-pitoisuus.

4. Haihtuvat aromaattiset hiilivedyt (VAH)

Haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä ei saa lisätä tuotteeseen suoraan, ei ennen säilytystä eikä sen aikana. Tuotteeseen saa kuitenkin lisätä raaka-aineita, jotka sisältävät haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä, jos VAH-pitoisuus on lopputuotteessa enintään 0,1 prosenttia (m/m).

Haihtuvalla aromaattisella hiilivedyllä (VAH) tarkoitetaan tässä päätöksessä direktiivissä 2004/42/EY määriteltyä orgaanista yhdistettä, jonka alkukiehumispiste on enintään 250 °C normaali-ilmanpaineessa 101,3 kPa mitattuna ja jonka molekyyli-rakenteessa on ainakin yksi aromaattinen yksikkö.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava tämän arviointiperusteen noudattamisesta vakuutus, joka osoittaa, ettei tuotteeseen ole lisätty haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä muuten kuin maalin raaka-aineissa, ja tarvittaessa toimitettava raaka-aineen tavarantoimittajien vakuutukset, jotka osoittavat VAH-pitoisuuden.

5. Raskasmetallit

Tuotteen tai sävyn raaka-aineena (aineena tai jonka käytetyn valmisteiden osana) ei saa käyttää seuraavia raskasmetalleja tai niiden yhdisteitä: kadmium, lyijy, kromi VI, elohopea, arseeni, barium (lukuun ottamatta bariumsulfaattia), seleeni ja antimoni.

Myöskään kobolttia ei saa käyttää raaka-aineena, lukuun ottamatta kobolttisuoloja, joita käytetään alkydimaalien kuivikkeina. Lopputuotteessa saa olla kobolttisuoloja enintään 0,05 prosenttia (m/m) kobolttimetallina mitattuna. Tätä poikkeusta sovelletaan myös kobolttipigmentteihin.

Aineet ja valmisteet saavat sisältää raaka-aineissa olevista epäpuhtauksista peräisin olevia raskasmetallijäämiä enintään 0,01 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja tarvittaessa toimitettava raaka-aineen tavarantoimittajien vakuutukset.

6. Vaaralliset aineet

- a) **Tuote:** Tuote ei ennen säilytystä eikä sen jälkeen saa olla luokiteltu erittäin myrkylliseksi, myrkylliseksi, ympäristölle vaaralliseksi, syöpää aiheuttavaksi, lisääntymiselle vaaralliseksi, haitalliseksi, syövyttäväksi, perimää vaurioittavaksi tai ärsyttäväksi (vain, jos lausekkeella R43 merkittyjä raaka-aineita esiintyy) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/45/EY⁽³⁾ mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava REACH-asetuksen liitteessä II olevien vaatimusten mukainen käyttöturvallisuustiedote.

- b) **Raaka-aineet (erittäin myrkylliset, myrkylliset, syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat ja lisääntymiselle vaaralliset):** Tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita, joihin hakemuksen tekoajan kohtana on liitetty tai voidaan liittää jokin seuraavista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai jokin niiden yhdistelmä):

— R23 (myrkyllistä hengitettynä),

⁽³⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

- R24 (myrkyllistä joutuessaan iholle),
- R25 (myrkyllistä nieltynä),
- R26 (erittäin myrkyllistä hengitettynä),
- R27 (erittäin myrkyllistä joutuessaan iholle),
- R28 (erittäin myrkyllistä nieltynä),
- R33 (terveydellisten haittojen vaara pitkäaikaisessa altistuksessa),
- R39 (erittäin vakavien pysyvien vaurioiden vaara),
- R40 (epäillään aiheuttavan syöpäsairauden vaaraa),
- R42 (altistuminen hengitysteitse voi aiheuttaa herkistymistä),
- R45 (aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa),
- R46 (saattaa aiheuttaa periytyviä perimävaurioita),
- R48 (pitkäaikainen altistus voi aiheuttaa vakavaa haittaa terveydelle),
- R49 (aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa hengitettynä),
- R60 (voi heikentää hedelmällisyyttä),
- R61 (vaarallista sikiöille),
- R62 (voi mahdollisesti heikentää hedelmällisyyttä),
- R63 (voi olla vaarallista sikiöille),
- R68 (pysyvien vaurioiden vaara),

siten kuin niistä säädetään toisaalta neuvoston direktiivissä 67/548/ETY⁽⁴⁾ ja sen myöhemmissä muutoksissa sekä toisaalta direktiivissä 1999/45/EY ja sen myöhemmissä muutoksissa. Tehoaineita, joita käytetään säilöntäaineina ja joihin on liitetty vaaraa osoittava lauseke R23, R24, R25, R26, R27, R28, R39, R40 tai R48 (tai jokin niiden yhdistelmä), saa kuitenkin käyttää, jos niitä on enintään 0,1 prosenttia (m/m) maalin kokonaiskoostumuksesta.

⁽⁴⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

Vaihtoehtoisesti voidaan soveltaa kemikaalien yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää (GHS) ⁽⁵⁾. Tällöin tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita, joihin on liitetty jokin seuraavista vaarakategorioista (tai jokin niiden yhdistelmä):

- välitön myrkyllisyys (suun kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- välitön myrkyllisyys (ihon kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- välitön myrkyllisyys (hengitysteiden kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- hengitysteiden herkistyminen – vaarakategoria I,
- perimää vaurioittavat aineet – vaarakategoria I ja II
- syöpää aiheuttavat aineet – vaarakategoria I ja II,
- lisääntymiselle vaaralliset aineet – vaarakategoria I ja II,
- erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (kerta-altistuminen) – vaarakategoria I ja II,
- erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (toistuva altistuminen) – vaarakategoria I ja II,

siten kuin ne on määritelty GHS-asiakirjassa ST/SG/AC.10/30 ⁽⁶⁾, jota on muutettu asiakirjalla ST/SG/AC.10/34/Add.3. Tehoaineita, joita käytetään säilöntäaineina ja joihin on liitetty jokin seuraavista GHS-vaarakategorioista, saa kuitenkin käyttää, jos niitä on enintään 0,1 prosentti (m/m) maalin kokonaiskoostumuksesta:

- välitön myrkyllisyys (suun, ihon, hengitysteiden kautta) – vaarakategoria I, II ja III (vain suun ja ihon kautta),
- erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (kerta- ja/tai toistuva altistuminen) – vaarakategoria I ja II (tai niiden yhdistelmät) ja;
- syöpää aiheuttavat vaikutukset – vaarakategoria II.

Metyylietyyliketoksiimia saa käyttää alkydimaaleissa, jos sen pitoisuus on enintään 0,3 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava REACH-asetuksen liitteessä II olevien vaatimusten mukainen käyttöturvallisuustiedote.

- c) **Ympäristölle vaaralliset raaka-aineet:** Tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita yli 2 prosentin (m/m) pitoisuuksina, jos niihin hakemuksen tekoajankohtana on liitetty tai voidaan liittää jokin seuraavista vaaraa osoittavista lausekkeista:

- N, R50 (erittäin myrkyllistä vesiliöille),

⁽⁵⁾ Euroopan komissio hyväksyi 27 päivänä kesäkuuta 2007 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (KOM(2007) 335, lopullinen). Lisätietoja nykyisen järjestelmän ja GHS-järjestelmän yhtymäkohdista saa hyväksytyn ehdotuksen osan III liitteestä VII seuraavalta internetsivulta: http://ec.europa.eu/enterprise/reach/docs/ghs/ghs_prop_vol_iii_en.pdf

⁽⁶⁾ Vaarallisten aineiden kuljetusta ja kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää käsittelevä Yhdistyneiden Kansakuntien asiantuntijakomitea: <http://www.unece.org/trans/main/dgdb/dgcomm/ac10rep.html>

— N, R50–53 (erittäin myrkyllistä vesieliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),

— N, R51–53 (myrkyllistä vesieliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),

— N, R52–53 (haitallinen vesieliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),

— R51 (myrkyllistä vesieliöille),

— R52 (haitallista vesieliöille),

— R53 (voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),

siten kuin niistä säädetään direktiivissä 67/548/ETY ja direktiivissä 1999/45/EY.

Vaihtoehtoisesti voidaan soveltaa kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää (GHS) (7). Tällöin tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita yli 2 prosentin (m/m) pitoisuuksina, jos niihin hakemuksen tekoajankohtana on liitetty tai voidaan liittää jokin seuraavista vaarakategorioista (tai jokin niiden yhdistelmä):

Myrkyllisyys vesieliöille:

— välitön – vaarakategoria I, II ja III,

— krooninen – vaarakategoria I, II, III ja IV,

siten kuin ne on määritelty GHS-asiakirjassa ST/SG/AC.10/30, jota on muutettu asiakirjalla ST/SG/AC.10/34/Add.3.

Kaikkien niiden raaka-aineiden yhteenlaskettu pitoisuus, joihin hakemuksen tekoajankohtana on liitetty tai voidaan liittää jokin edellä mainituista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai jokin niiden yhdistelmä) tai GHS-luokituksista, saa olla enintään 4 prosenttia (m/m).

Tätä vaatimusta ei sovelleta ammoniakkiin eikä alkyyliammoniumiin.

Tämä vaatimus ei vaikuta velvoitteeseen täyttää arviointiperuste 6 a.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava raaka-aineluettelo sekä käyttöturvallisuustiedote kustakin raaka-aineesta, jonka on täytettävä REACH-asetuksen liitteessä II olevat vaatimukset.

d) **Alkyylifenolietoksyylaattit** (APEO): Alkyylifenolietoksyylaatteja ei saa käyttää tuotteessa ennen säilytystä eikä sen aikana.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

(7) Katso alaviite 5.

- e) **Isotiatsolinoni-yhdisteet:** Tuotteen isotiatsolinoni-yhdistepitoisuus saa olla enintään 0,05 prosenttia (m/m) ennen säilytystä ja sen jälkeen (tarvittaessa). Puupinnoitteiden isotiatsolinoni-yhdistepitoisuus saa olla enintään 0,2 prosenttia (m/m). 5-kloori-2-metyyli-2H-isotiatsol-3-onin (EY-nro: 247-500-7) ja 2-metyyli-2H-isotiatsol-3-onin (EY-nro: 220-239-6) sekoituksen (3:1) pitoisuus saa olla enintään 0,0015 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja ilmoitettava käytetyt määrät (jos aineita on käytetty).

- f) Tuotteessa ei saa käyttää perfluorattuja alkyylisulfonaatteja (PFAS), perfluorattuja karboksyylihappoja, muun muassa perfluoro-oktaanihappoa (PFOA), ja näihin liittyviä aineita, jotka on lueteltu OECD:n asiakirjassa Preliminary lists of PFOS, PFAS, PFOA, PFCA, related compounds and chemicals that may degrade to PFCA (as revised in 2007). Kyseinen OECD:n luettelo on liitetty tähän perusteluun.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

- g) **Formaldehydi:** Tuotteeseen ei saa lisätä vapaita formaldehydejä. Formaldehydiä vapauttavia aineita saa lisätä tuotteeseen ainoastaan sellaisina määrinä, että tästä seuraava vapaan formaldehydin kokonaispitoisuus on (myöskin säilytyksen jälkeen) enintään 0,001 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta. Lisäksi hakijan on toimitettava raaka-aineen toimittajilta testitulokset, jotka perustuvat VdL-RL 03 -menetelmään (VdL Guide-line03 – "In-can concentration of formaldehyde determined by the acetyl-acetone method"), sekä esitettävä laskelmat, joissa testitulokset on suhteutettu lopputuotteeseen ja jotka osoittavat, ettei formaldehydiä muodostavista aineista vapautuvan formaldehydin lopullinen enimmäispitoisuus ole yli 0,001 prosenttia (m/m). Formaldehydiä muodostavista aineista vapautuvan formaldehydin määrää lopputuotteessa voidaan mitata myös korkean erotuskyvyn nestekromatografialla käyttäen kansallista standardia tai validoitua menetelmää ISO/IEC 17025 -standardin mukaisesti.

- h) **Halogenoidut orgaaniset liuottimet:** Arviointiperusteista 6 a, b ja c poiketen tuotteessa saa ennen säilytystä ja sen aikana käyttää vain sellaisia halogenoituja yhdisteitä, joille hakemuksen tekoajankohtana on tehty riskinarviointi ja joihin ei ole liitetty mitään seuraavista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai niiden yhdistelmää): R26/27, R45, R48/20/22, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53, R52/53 ja R59 direktiivin 67/548/ETY ja direktiivin 1999/45/EY mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

- i) **Ftalaatit:** Arviointiperusteista 6 a–c poiketen tuotteessa saa ennen säilytystä ja sen aikana käyttää vain sellaisia ftalaatteja, joille hakemuksen tekoajankohtana on tehty riskinarviointi ja joihin ei ole liitetty mitään seuraavista lausekkeista (tai niiden yhdistelmää): R60, R61, R62, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53 ja R52/53 direktiivin 67/548/ETY ja sen muutossäädösten mukaisesti. Tuotteessa ei myöskään saa käyttää di-n-oktyyliftalaattia (DNOP), di-isonyyliiftalaattia (DINP) eikä di-isodekyyliftalaattia (DIDP).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

7. Soveltuvuus käyttöön

- a) **Riittäisyys:** Valkoisten ja vaaleiden maalien (mukaan luettuina viimeistelyaineet, pohjamaalit ja/tai välimaalit) riittoisuuden on oltava vähintään 6 m² tuotelittraa kohden (98 prosentin peittokyvillä).

Säilytysjärjestelmän maaleissa tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan valkoiseen perusmaaliin (sisältää eniten titaanioksidia). Jos valkoisen perusmaalin riittäisyys ei ole vähintään 6 m² tuotelittraa kohden 98 prosentin peittokyvillä, arviointiperusteen on täyttyvä, kun maali on säilytetty vakiosävyllä RAL 9010. Tätä arviointiperustetta ei sovelleta muihin säilytettävien tuotteiden valmistamiseen käytettäviin perusmaaleihin, jotka sisältävät yleensä vähemmän titaanidioksidia eivätkä täytä riittäisyysvaatimusta (vähintään 6 m² tuotelittraa kohden 98 prosentin peittokyvillä). Jos maali on osa säilytysjärjestelmää, hakijan on annettava loppukäyttäjille tuotteen pakkauksessa ja/tai maalin myyntipisteessä tietoa siitä, mitä (mieluiten yhteisön ympäristömerkillä varustettua) sävyä tai pohjamaalia olisi käytettävä peruspinnoitteena ennen tummemman sävyn levittämistä.

Jos pohjamaalilla on erityisiä eristäviä/tiivistäviä tai tunkeutuvia/sitovia ominaisuuksia taikka erityisiä tarttuvuusominaisuuksia alumiini- ja galvanoidujen pintojen suhteen, sen riittoisuuden on oltava vähintään 6 m² tuotelittraa kohden (98 prosentin peittokyvylä).

Elastomeeristen maalien riittoisuuden on oltava vähintään 4 m² tuotelittraa kohti (98 prosentin peittokyvylä).

Tätä vaatimusta ei sovelleta lakkoihin, petseihin, lattiapinnoitteisiin ja maaleihin, pohjamaaleihin, tartuntapohjamaaleihin eikä muihin läpikuultaviin pinnoitteisiin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu ISO 6504/1 -standardin menetelmään (Maalit ja lakat. Peittokyvyn määrittäminen. Osa 1: Kubelka-Munk-menetelmä valkoisia ja vaaleita maaleja varten) tai ISO 6504/3 -standardin menetelmään (Osa 3: Vaaleiden maalien opasiteetin määrittäminen määrättyllä leviämiskyvylä), taikka niiden maalien osalta, jotka on erityisesti suunniteltu antamaan kolmiulotteinen koristevaikutelma ja joita käytetään erittäin paksuina kerroksina, NF T 30 073 -menetelmään (tai vastaavaan). Niistä perusmaaleista, joita käytetään sävytettyjen tuotteiden valmistamiseen mutta joita ei ole arvioitu edellä mainittujen vaatimusten mukaisesti, hakijan on esitettävä todisteet siitä, että loppukäyttäjät neuvotaan käyttämään harmaansävyistä (tai soveltuvaa muunsävyistä) pohjamaalia ennen tuotteen levittämistä.

- b) **Vedenkestävyys:** Lakkojen, lattiapinnoitteiden ja -maalien on ISO 2812-3 -standardin mukaisesti kestävä vettä niin, ettei kiilto tai väri muutu 24 tunnin altistuksen ja 16 tunnin palautumisen jälkeen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu ISO 2812-3 -standardin menetelmään (Maalit ja lakat. Nestekesteävyyden määrittäminen. Osa 3: Menetelmä, jossa käytetään imukykyistä materiaalia).

- c) **Tarttuvuus:** Mineraalialustaisten julkisivujen maalien (lukuun ottamatta läpikuultavia pohjamaaleja) on läpäistävä EN 24624 (ISO 4624) -standardin mukainen tarttuvuutta testaava irtivetokoe. Lattiapinnoitteiden ja -maalien, betonipintojen pohjamaalien sekä puu- ja metallipinnoitteiden puolestaan on saatava EN 2409 -standardin mukaisesta tarttuvuutta testaavasta hilaristikkokokeesta tulokseksi vähintään 2. Jos alustan koheesiovoima on EN 24624 -standardin mukaisessa kokeessa maalin tarttumisvoimaa pienempi, maalin katsotaan läpäisevän testin. Muussa tapauksessa maalin tarttuvuuden on oltava suurempi kuin 1,5 MPa.

Hakijan on testattava pohjamaalia ja viimeistelyainetta erikseen tai yhdessä osana järjestelmää (järjestelmän testauksessa on mieluiten käytettävä yhteisön ympäristömerkillä varustettuja tuotteita; tämä ei koske metallipinnoille tarkoitettuja järjestelmiä). Jos viimeistelyainetta testataan erikseen, tätä pidetään pahimman tilanteen skenaariona.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 2409- tai EN 24624 (ISO 4624) -standardin menetelmään.

- d) **Kulutuksenkestävyys:** Lattiapinnoitteiden ja -maalien kulutuksenkestävyys saa olla enintään 70 mg painohäviötä 1 000 testisyklin jälkeen, kun kuormana on 1 000 g ja menetelmänä CS10-kitkapyörä EN ISO 7784-2:2006 -standardin mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 7784-2:2006 -standardin menetelmään ja osoittaa tämän arviointiperusteen noudattamisen.

- e) **Säänkestävyys:** Mineraalialustoille tarkoitettujen pintamaalit sekä puu- ja metallipintojen viimeistelyaineet (mukaan luettuna lakat) on altistettava keinotekoisille sään vaikutuksille sääkaapissa, joka on varustettu uv-loistelampuilla ja sadetuksella, ISO 11507:2007 -standardin mukaisesti. Kivimaaleja on testattava tällä tavoin 1 000 tunnin ajan, puu- ja metallipintojen viimeistelyaineita (mukaan luettuna lakat) 500 tunnin ajan. Testausolosuhteet ovat seuraavat: UVA 4 h/60 °C + kosteus 4 h/50 °C.

Vaihtoehtoisesti puun viimeistelyaineita ja puulakkoja voidaan testata nopeutetusti 500 tunnin ajan QUV-sääkaapissa, jossa ne altistuvat sään vaikutuksille UV(A)-säteilytys- ja sadetusykyissä, EN 927-6 -standardin mukaisesti.

Sään vaikutuksille altistettujen näytteiden väri saa muuttua enintään $\Delta E^* = 4$, ja testattujen lakkojen kiilto saa vähentyä enintään 30 prosenttia alkuperäisestä kiiltoarvosta. Kiilto mitataan ISO 2813 -standardin menetelmällä. Värimuutosta koskevaa arviointiperustetta ei sovelleta läpikuultaviin lakkoihin ja perusmaaleihin.

Mineraalialustoille tarkoitettujen pintamaalien sekä tarvittaessa puu- ja metallipintojen viimeistelyaineiden liitumista testataan EN ISO 4628-6:2007 -standardin menetelmällä sen jälkeen, kun näytteet on altistettu sään vaikutuksille. Pinnoitteiden on saatava tulokseksi 1,5 tai parempi tulos (0,5 tai 1,0) tästä testistä. Edellä mainitussa standardissa on annettu viitearvoja.

Mineraalialustoille tarkoitettujen pintamaalien sekä puu- ja metallipintojen viimeistelyaineiden testauksen yhteydessä on arvioitava myös seuraavia muuttujia (sen jälkeen, kun näytteet on altistettu sään vaikutuksille):

- hilseily ISO 4628-5:2003 -standardin mukaisesti; hilseilyn voimakkuus on 2 tai vähemmän, hilseilyn koko on 2 tai vähemmän,
- halkeilu ISO 4628-4:2003 -standardin mukaisesti; halkeilun määrä on 2 tai vähemmän, halkeilun koko on 3 tai vähemmän,
- kupliminen ISO 4628-2:2003 -standardin mukaisesti; kuplimisen voimakkuus on 3 tai vähemmän, kuplimisen koko on 3 tai vähemmän.

Koska mahdollisia sävyjä on lukuisia, ainoastaan perusmaalit testataan.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu joko ISO 11507:2007 -standardin menetelmään määriteltujen muuttujien mukaisesti tai EN 927-6 -standardin menetelmään taikka molempiin. Lisäksi hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 4628-2:2003-, ISO 4628-4:2003-, ISO 4628-5:2003- tai ISO 4628-6:2003 -standardin menetelmään. Hakijan on myös tarvittaessa annettava vakuutus siitä, että pinnoitteen värinmuutos on tässä päätöksessä vahvistetun raja-arvon mukainen.

- f) **Vesihöyryn läpäisevyys:** Jos ulkokäyttöön tarkoitettujen kivi- ja betonimaalien väitetään olevan hengittäviä, maalin on oltava luokkaa II (keskisuuri vesihöyryn läpäisevyys) tai sitä parempi EN ISO 7783-2 -standardin menetelmän mukaisesti. Koska mahdollisia sävyjä on lukuisia, tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan perusmaalin testaukseen. Tätä vaatimusta ei sovelleta läpikuultaviin pohjamaaleihin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 7783-2 -standardin menetelmään.

- g) **Veden läpäisevyys:** Jos ulkokäyttöön tarkoitettujen kivi- ja betonimaalien väitetään olevan vedenkestäviä tai elastomeerejä sisältäviä, pinnoitteen on oltava luokkaa III (pieni nesteen läpäisevyys) DIN EN 1062-3:1999 -standardin menetelmän mukaisesti. Koska mahdollisia sävyjä on lukuisia, tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan perusmaalin testaukseen. Kaikkien muiden kivimaalien on oltava luokkaa II (keskisuuri nesteen läpäisevyys) tai sitä parempia DIN EN 1062-3:1999 -standardin testimenetelmän mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu DIN EN 1062-3:1999 -standardin menetelmään.

- h) **Sientenkestävyys:** Jos mineraalialustoille tarkoitetuilla pintamaaleilla väitetään olevan sieniä estäviä ominaisuuksia, pinnoitteen on saatava tulokseksi 2 tai parempi tulos (sieniä alle 10 prosenttia) BS 3900:G6 -standardin menetelmän mukaisesti. Koska mahdollisia sävyjä on lukuisia, tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan perusmaalin testaukseen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu BS 3900:G6 -standardin menetelmään.

- i) **Halkeamia estävät ominaisuudet:** Jos kivimaalilla (tai betonimaalilla) väitetään olevan elastomeerisiä ominaisuuksia, sen on oltava vähintään luokkaa A1 23 °C:ssa DIN EN 1062-7:2004 -standardin mukaisesti. Koska mahdollisia sävyjä on lukuisia, tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan perusmaalin testaukseen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu DIN EN 1062-7:2004 -standardin menetelmään.

- j) **Alkalinkestävyys:** Kivi- ja pohjamaalit eivät saa havaittavasti vahingoittua testissä, jossa pinnoitteelle läikytetään 10-prosenttista NaOH-liuosta 24 tunnin ajan ISO 2812-4:2007 -standardin menetelmän mukaisesti. Arviointi tehdään 24 tunnin jälkeen pinnoitteen kuivumisesta/palautumisesta.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu ISO 2812-4:2007 -standardin menetelmään.

8. Kuluttajatiedotus

Pakkaukseen on merkittävä tai sen mukana on oltava seuraavat tiedot:

- Tuotteen käyttötarkoitus ja kuvaus siitä, millaiselle alustalle ja millaisissa olosuhteissa tuotetta on tarkoitus käyttää. Tähän sisältyy muun muassa ohjeita tarvittavista esivalmisteluista, kuten alustan asianmukaisesta esikäsittelystä, tuotteen ulkokäytöstä (tarpeen mukaan) ja lämpötilasta.
- Suosituksia työvälineiden puhdistamisesta ja jätteistä huolehtimisesta (vesistöjen pilaantumisen vähentämiseksi). Suositukset on laadittava tuotetyypin ja käyttötarkoituksen mukaan. Tarvittaessa voidaan käyttää piktogrammeja.
- Suosituksia avatun tuotteen säilytysolosuhteista (kiinteän jätteen vähentämiseksi). Tarvittaessa voidaan antaa turvaohjeita.
- Ohjeita siitä, mitä (mieluiten yhteisön ympäristömerkillä varustettua) pohja- tai perusmaalia olisi käytettävä ennen sellaisen tummemman pinnoitteen levittämistä, johon arviointiperustetta 7 a ei sovelleta.
- Tietoa siitä, että käyttämätön maali on annettava asiantuntijan käsiteltäväksi, jotta se voidaan hävittää ympäristön kannalta turvallisesti, ja ettei käyttämätöntä maalia siksi saa heittää pois kotitalousjätteen mukana eikä laskea viemäriin. Lisäksi on mainittava, että maalin hävittämistä ja keruuta koskevia ohjeita saa paikallisviranomaisilta.
- Suosituksia maalajaan ennaltaehkäisevistä suojaustoimenpiteistä. Pakkaukseen on merkittävä tai sen mukana on oltava seuraava teksti (tai vastaava teksti):

Lisätietoja siitä, miksi tälle tuotteelle on myönnetty kukkatunnus, saa internetsivulta <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel>.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava näytekappale tuotteen pakkauksesta ja annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

9. Ympäristömerkissä olevat tiedot

Ympäristömerkin kentässä 2 on oltava seuraava teksti:

- hyvä kestävyys ulkokäytössä,
- vaarallisten aineiden käyttöä rajoitettu,
- alhainen liuotepitoisuus.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava näytekappale tuotteen pakkauksesta merkintöineen ja annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 13 päivänä elokuuta 2008,
ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi sisämaaleille ja -lakoille

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 4453)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/544/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(6) Sen vuoksi päätös 2002/739/EY olisi korvattava.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(7) Ekologisten arviointiperusteiden sekä niihin liittyvien arviointi- ja todentamisvaatimusten olisi oltava voimassa neljä vuotta tämän päätöksen tiedoksi antamisesta.

ottaa huomioon tarkistetusta yhteisön ympäristömerkin myöntämisyjärjestelmästä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1980/2000 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan,

(8) Tuottajille, joiden tuotteille on myönnetty sisämaaleja ja -lakkoja koskeva ympäristömerkki ennen 18 päivää elokuuta 2008 tai jotka ovat hakeneet tällaista ympäristömerkkiä ennen 18 päivää elokuuta 2008 olisi myönnettävä siirtymäkausi, jotta niillä olisi riittävästi aikaa mukauttaa tuotteensa tarkistettujen arviointiperusteiden ja vaatimusten mukaisiksi. Oikeusvarmuussyistä tuottajien olisi 28 päivään helmikuuta 2009 sallittava toimittaa hakemuksia, jotka on laadittu päätöksessä 2002/739/EY tai tässä päätöksessä vahvistettujen arviointiperusteiden nojalla. Mainitun päivän jälkeen olisi sovellettava vain tässä päätöksessä vahvistettuja arviointiperusteita.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaan ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteelle, jolla on ominaisuuksia, joiden ansiosta se voi edistää merkittävästi keskeisten ympäristönäkökohtien parantamista.

(9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 1980/2000 17 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

(2) Asetuksen (EY) N:o 1980/2000 4 artiklassa säädetään, että erityiset ympäristömerkin myöntämisperusteet vahvistetaan tuoteryhmittäin Euroopan unionin ympäristömerkintälautakunnan laatiman myöntämisperusteita koskevan ehdotuksen perusteella.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

(3) Lisäksi siinä säädetään, että ympäristömerkin myöntämisperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset tarkistetaan hyvissä ajoin ennen kyseessä olevalle tuoteryhmälle vahvistetun myöntämisperusteiden voimassaoloajan päättymistä.

1 artikla

1. Tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" kuuluvat 2 kohdan mukaiset koti- ja ammattikäyttöön tarkoitetut koristemaalit ja -lakat, petsit ja niihin liittyvät tuotteet, jotka on pääasiassa kehitetty sisäkäyttöön ja joita markkinoidaan sellaisina.

(4) Ekologiset arviointiperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset, joista säädetään tarkistetuista ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi sisämaaleille ja -lakoille ja päätöksen 1999/10/EY muuttamisesta 3 päivänä syyskuuta 2002 tehdyssä komission päätöksessä 2002/739/EY ⁽²⁾, on tarkistettu ajoissa asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaisesti. Mainitut ekologiset arviointiperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset ovat voimassa 28 päivään helmikuuta 2009.

Tuoteryhmään kuuluvat muun muassa seuraavat tuotteet: lattiapinnoitteet ja -maalit, tuotteet, jotka jakelijat ovat pyynnöstä sävyttäneet koti- tai ammattikäyttöön, sävytysjärjestelmät, nestemäiset tai pastamaiset koristemaalit, jotka valmistaja on voinut esikäsittellä, sävyttää tai valmistella täyttämään kuluttajan tarpeet, mukaan luettuina tällaisten tuotejärjestelmien pohjamaalit.

(5) Tämän tarkistuksen vuoksi ja tieteellisen sekä markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi on aiheellista muuttaa tuoteryhmän määritelmää ja vahvistaa uudet ekologiset arviointiperusteet.

2. 'Maalilla' tarkoitetaan nestemäisessä, pastamaisessa tai jauhemaisessa muodossa olevaa sävytettyä pinnoitemateriaalia, joka alustalle levittämisen jälkeen muodostaa peittävän kalvon, jolla on suojaavia, somistavia tai erityisiä teknisiä ominaisuuksia.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 236, 4.9.2002, s. 4.

'Lakalla' tarkoitetaan kirkasta pinnoitemateriaalia, joka alustalle levittämisen jälkeen muodostaa kiinteän läpikuultavan kalvon, jolla on suojaavia, somistavia tai erityisiä teknisiä ominaisuuksia.

'Koristemaaleilla ja -lakoilla' tarkoitetaan sellaisia maaleja ja lakkoja, joita käytetään rakennuspintoihin, niiden lisävarusteisiin ja osiin somistamis- ja suojaamistarkoituksissa. Niitä käytetään paikan päällä. Vaikka niitä käytetään pääasiassa somistamiseen, niillä on myös suojaava tehtävä.

'Petseillä (lasyyrit)' tarkoitetaan pinnoitteita, jotka muodostavat läpikuultavan tai puoliksi läpikuultavan kalvon ja joita käytetään puun somistamiseen ja suojaamiseen sään vaikutuksilta, mikä helpottaa puuosien ylläpitoa.

'Sävytysjärjestelmä' on sävytettyjen maalien valmistusmenetelmä, jossa perusmaaliin sekoitetaan väriaineita ja -pastoja.

3. Tuoteryhmään eivät kuulu seuraavat tuotteet:

- a) korroosionestopinnoitteet;
- b) kiinnittymisenestopinnoitteet;
- c) puunsuojausaineet;
- d) erityiseen teollisuus- ja ammattikäyttöön tarkoitetut pinnoitteet, mukaan luettuina kestopinnoitteet;
- e) julkisivupinnoitteet;
- f) kaikki tuotteet, jotka on kehitetty pääasiassa ulkokäyttöön ja joita markkinoidaan sellaisina.

2 artikla

1. Jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, sadakseen asetuksen (EY) N:o 1980/2000 mukaisen yhteisön ympäristömerkin maalien ja lakkojen on kuuluttava 1 artiklassa määriteltäyn tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" ja täytettävä tämän päätöksen liitteessä esitetyt ekologiset arviointiperusteet.

2. Kaksikomponenttisten reaktiivisten erikoispinnoitteiden on täytettävä seuraavat ehdot:

- a) kummankin komponentin on yksinään täytettävä liitteessä esitetyt ekologiset arviointiperusteet (lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskevaa arviointiperustetta);
- b) niiden merkintöihin on liitettävä tiedot siitä, ettei yksittäisiä komponentteja saa käyttää erikseen eikä sekoitettuna muihin tuotteisiin;
- c) käyttövalmiiksi sekoitetun lopputuotteen on myös täytettävä ekologiset arviointiperusteet, mukaan luettuna haihtuvia orgaanisia yhdisteitä koskeva peruste.

3. Sekä sisä- että ulkokäyttöön markkinoitujen pinnoitteiden on täytettävä sekä tässä päätöksessä vahvistetut sisämaaleja ja -lakkoja koskevat arviointiperusteet että komission päätöksessä (2009/543/EY) ⁽¹⁾ vahvistetut ulkomaaleja ja -lakkoja koskevat arviointiperusteet.

3 artikla

Tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" sovellettavat ekologiset arviointiperusteet sekä niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset ovat voimassa neljä vuotta tämän päätöksen voimaantulosta.

4 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten tuoteryhmälle "sisämaalit ja -akat" annetaan tunnusnumero "07".

5 artikla

Kumotaan päätös 2002/739/EY.

6 artikla

1. Tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" kuuluville tuotteille ennen 18 päivää elokuuta 2008 myönnettyjä ympäristömerkkejä saa käyttää 28 päivään helmikuuta 2009.

2. Jos tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" kuuluvia tuotteita koskevia ympäristömerkkihakemuksia on toimitettu ennen 18 päivää elokuuta 2008 kyseisille tuotteille myönnetään ympäristömerkki päätöksessä 2002/739/EY vahvistettujen ehtojen mukaisesti. Myönnettyjä ympäristömerkkejä saa käyttää 28 päivään helmikuuta 2009.

3. Tuoteryhmään "sisämaalit ja -akat" kuuluvia tuotteita koskevat ympäristömerkkihakemukset, jotka on toimitettu 18 päivän elokuuta 2008 jälkeen mutta ennen 1 päivää maaliskuuta 2009, voivat perustua joko päätöksessä 2002/739/EY tai tässä päätöksessä vahvistettuihin arviointiperusteisiin.

Jos hakemus perustuu päätöksessä 2002/793/EY asetettuihin arviointiperusteisiin, ympäristömerkkiä saa käyttää 28 päivään helmikuuta 2009.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä elokuuta 2008.

Komission puolesta

Olli REHN

Komission jäsen

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 27.

LIITE

A. YLEISET PERIAATTEET

Arviointiperusteiden tavoitteet

Näillä perusteilla pyritään erityisesti

- tehostamaan tuotteiden käyttöä ja minimoimaan jätteen määrää,
- vähentämään ympäristö- ja muita riskejä (kuten alailmakehän otsonia) rajoittamalla liuotinpäästöjä,
- vähentämään myrkyllisten tai muuten saastuttavien aineiden pääsyä vesistöihin. Vaatimukset on asetettu tasolle, joka suosii ympäristömerkin myöntämistä sellaisille sisämaaleille ja -lakoille, joiden ympäristövaikutukset ovat tavanomaista vähäisemmät.

Arviointi- ja todentamisvaatimukset

Erityiset arviointi- ja todentamisvaatimukset on esitetty kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Hakijalta edellytettävät vakuutukset, asiakirjat, analyysit, testausselostet tai muut todisteet arviointiperusteiden noudattamisesta voivat olla peräisin hakijalta itseltään ja/tai tämän tavarantoimittajilta ja/tai näiden tavarantoimittajilta jne. tarpeen mukaan.

Tarvittaessa voidaan käyttää muita kuin kullekin arviointiperusteelle ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

On suositeltavaa, että hakemuksia arvioivat ja arviointiperusteiden noudattamista valvovat toimivaltaiset elimet ottavat huomioon tunnustetut ympäristönhallintajärjestelmät, kuten EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS) tai EN ISO 14001 -standardin käytön (näiden hallintajärjestelmien käyttö ei kuitenkaan ole pakollista).

Raaka-aineilla, joihin arviointiperusteissa viitataan, tarkoitetaan aineita ja valmisteita. Aineen ja valmisteen määritelmät annetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus ⁽¹⁾).

Hakijan on toimitettava toimivaltaiselle elimelle tuotteen täsmällinen koostumus kaikista tuotteen valmistuksessa käyttämistään aineista. Kaikki aineet, myös epäpuhtaudet, joiden pitoisuus on yli 0,01 prosenttia (m/m), on ilmoitettava; jos arviointiperusteissa annetaan alhaisempi pitoisuus, on sitä noudatettava.

B. EKOLOGISET ARVIOINTIPERUSTEET

Kaikkia muita arviointiperusteita paitsi arviointiperustetta 3 (haihtuvien orgaanisten yhdisteiden raja-arvot) sovelletaan pakkauksessaan olevaan maaliin tai lakkaan. Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/42/EY ⁽²⁾ säädetään, että haihtuvien orgaanisten yhdisteiden (VOC-yhdisteet) raja-arvot koskevat käyttövalmista tuotetta, VOC-yhdisteiden enimmäispitoisuuslaskelmiin on otettava mukaan kaikkien suositettujen lisäaineiden, kuten väri- ja/tai ohennusaineiden, määrät. Laskentaa varten tarvitaan raaka-ainetoimittajilta tiedot kuiva-ainepitoisuudesta, VOC-pitoisuudesta ja tuotteen tiheydestä.

Arviointiperusteita 1 ja 2 sovelletaan ainoastaan valkoiisiin ja vaaleisiin maaleihin (mukaan luettuina viimeistelyaineet, pohjamaalit ja/tai välimaalit).

Sävytysjärjestelmän maaleissa arviointiperusteita 1 ja 2 sovelletaan ainoastaan valkoiseen perusmaaliin (sisältää eniten titaanidioksidia). Jos valkoinen perusmaali ei täytä arviointiperustetta 7 a, jonka mukaan maalin riittoisuuden on oltava vähintään 8 m² litraa kohden 98 prosentin peittokyvyllä, arviointiperusteen on täytyttävä, kun maali on sävytetty vakiosävyllä RAL 9010.

Arviointiperusteita 1 ja 2 ei sovelleta läpikuultaviin pinnoitteisiin.

⁽¹⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 87.

1. Valkoiset pigmentit

Valkoisten pigmenttien määrä (valkoiset epäorgaaniset pigmentit, joiden valontaitekerroin on yli 1,8): Kuivassa maalikalvossa saa olla valkoista pigmenttiä enintään 36 g/m², kun peittokyky on 98 prosenttia. Tätä vaatimusta ei sovelleta lakkoihin ja petseihin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on joko annettava vakuutus siitä, ettei valkoisia pigmenttejä ole käytetty, tai toimitettava asiakirjat, joissa ilmoitetaan valkoisten pigmenttien määrä ja maalin riittävyys, sekä esitettävä yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi tämän arviointiperusteen noudattaminen.

2. Titaanidioksidi

Titaanidioksidi: Mahdollisesti käytettyjen titaanidioksidipigmenttien valmistuksesta aiheutuvat päästöt eivät saa ylittää seuraavia raja-arvoja (jotka on johdettu epäorgaanisten peruskemikaalien valmistuksen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevasta vertailuasiakirjasta (BREF), elokuu 2007):

- SO_x-päästöt (rikkidioksidina ilmaistuna): 252 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna (98 prosentin peittokyvällä),
- sulfaattipäästöt: 18 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna (98 prosentin peittokyvällä),
- klooripäästöt: 3,7 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna neutraalin rutiilin, 6,4 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna synteettisen rutiilin ja 11,9 g/m² kuivaa maalikalvoa kohden laskettuna kuonan osalta (98 prosentin peittokyvällä).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on joko annettava vakuutus siitä, ettei titaanidioksidia ole käytetty, tai toimitettava todentamista tukevat asiakirjat, joissa ilmoitetaan päästötaso kunkin muuttujan osalta, tuotteen titaanidioksidipitoisuus ja maalin riittävyys, sekä esitettävä yksityiskohtaiset laskelmat, joista käy ilmi arviointiperusteen noudattaminen.

3. Haihtuvat orgaaniset yhdisteet (VOC-yhdisteet)

VOC-pitoisuus ei saa ylittää seuraavia raja-arvoja:

Tuoteluokitus (direktiivi 2004/42/EY)	VOC-yhdisteiden raja-arvot (g/l, mukaan luettuna vesi)
Sisäseinien ja -kattojen himmeä maali (kiilto < 25, kun kulma 60 °)	15
Sisäseinien ja -kattojen kiiltävä maali (kiilto > 25, kun kulma 60 °)	60
Sisävarusteiden ja osien maalit puu- ja metallipinnoille, mukaan luettuna pohjamaalit	90
Sisävarusteiden lakat ja petsit, mukaan luettuna peittävät petsit	75
Sisäpintojen erittäin ohutkalvoiset petsit	75
Pohjamaalit	15
Pohjustusaineet	15
Yksikomponenttiset erikoispinnoitteet	100
Kaksikomponenttiset reaktiiviset erikoispinnoitteet erityiseen loppukäyttöön, kuten lattiapinnoille.	100
Koristepinnoitteet	90

VOC-yhdisteellä tarkoitetaan tässä päätöksessä orgaanista yhdistettä, jonka alkukiehumispiste on enintään 250 °C normaali-ilmanpaineessa 101,3 kPa mitattuna, siten kuin se on määritelty direktiivissä 2004/42/EY. Direktiivissä säädettyjä maalien ja lakkojen alaluokkia käytetään VOC-yhdisteiden raja-arvojen määrittämiseen. Tässä päätöksessä esitetään ainoastaan sisäpinnoitteita koskevat luokat.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja ilmoitettava kunkin tuotteen VOC-pitoisuus.

4. Haihtuvat aromaattiset hiilivedyt (VAH)

Haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä ei saa lisätä tuotteeseen suoraan, ei ennen säilytystä eikä sen aikana. Tuotteeseen saa kuitenkin lisätä raaka-aineita, jotka sisältävät haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä, jos VAH-pitoisuus on lopputuotteessa enintään 0,1 prosenttia (m/m).

Haihtuvalla aromaattisella hiilivedyllä (VAH) tarkoitetaan tässä päätöksessä direktiivissä 2004/42/EY määriteltyä orgaanista yhdistettä, jonka alkukiehumispiste on enintään 250 °C normaali-ilmanpaineessa 101,3 kPa mitattuna ja jonka molekyyli-rakenteessa on ainakin yksi aromaattinen yksikkö.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava tämän arviointiperusteen noudattamisesta vakuutus, joka osoittaa, ettei tuotteeseen ole lisätty haihtuvia aromaattisia hiilivetyjä muuten kuin maalin raaka-aineissa, ja tarvittaessa toimitettava raaka-aineen tavarantoimittajien vakuutukset, jotka osoittavat VAH-pitoisuuden.

5. Raskasmetallit

Tuotteen tai sävyn raaka-aineena (aineena tai jonkin käytetyn valmisteiden osana) ei saa käyttää seuraavia **raskasmetalleja** tai niiden yhdisteitä: kadmium, lyijy, kromi VI, elohopea, arseeni, barium (lukuun ottamatta bariumsulfaattia), seleeni ja antimoni.

Myöskään kobolttia ei saa käyttää raaka-aineena, lukuun ottamatta kobolttisuoloja, joita käytetään alkydimaalien kuivikkeina. Lopputuotteessa saa olla kobolttisuoloja enintään 0,05 prosenttia (m/m) kobolttimetallina mitattuna. Tätä poikkeusta sovelletaan myös kobolttipigmentteihin.

Aineet ja valmisteet saavat sisältää raaka-aineissa olevista epäpuhtauksista peräisin olevia raskasmetallijäämiä enintään 0,01 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava tarvittaessa raaka-aineen tavarantoimittajien vakuutukset.

6. Vaaralliset aineet

- a) **Tuote:** Tuote ei ennen säilytystä eikä sen jälkeen saa olla luokiteltu erittäin myrkylliseksi, myrkylliseksi, ympäristölle vaaralliseksi, syöpää aiheuttavaksi, lisääntymiselle vaaralliseksi, haitalliseksi, syövyttäväksi, perimää vaurioittavaksi tai ärsyttäväksi (vain, jos lausekkeella R43 merkittyjä valmistusaineita esiintyy) direktiivin 1999/45/EY ⁽³⁾ mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava REACH-asetuksen liitteessä II olevien vaatimusten mukainen käyttöturvallisuustiedote.

- b) **Raaka-aineet (erittäin myrkylliset, myrkylliset, syöpää aiheuttavat, perimää vaurioittavat ja lisääntymiselle vaaralliset):** Tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita, jotka hakemuksen tekoajan kohtana täyttävät luokitusperusteet jossakin seuraavista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai jossakin niiden yhdistelmässä):

- R23 (myrkyllistä hengitettynä),
- R24 (myrkyllistä joutuessaan iholle),
- R25 (myrkyllistä nieltynä),
- R26 (erittäin myrkyllistä hengitettynä),
- R27 (erittäin myrkyllistä joutuessaan iholle),
- R28 (erittäin myrkyllistä nieltynä),
- R33 (terveydellisten haittojen vaara pitkäaikaisessa altistuksessa),
- R39 (erittäin vakavien pysyvien vaurioiden vaara),
- R40 (epäillään aiheuttavan syöpäsairauden vaaraa),
- R42 (altistuminen hengitysteitse voi aiheuttaa herkistymistä),

⁽³⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1.

- R45 (aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa),
- R46 (saattaa aiheuttaa periytyviä perimävaurioita),
- R48 (pitkäaikainen altistus voi aiheuttaa vakavaa haittaa terveydelle),
- R49 (aiheuttaa syöpäsairauden vaaraa hengitettynä),
- R60 (voi heikentää hedelmällisyyttä),
- R61 (vaarallista sikiöille),
- R62 (voi mahdollisesti heikentää hedelmällisyyttä),
- R63 (voi olla vaarallista sikiöille),
- R68 (pysyvien vaurioiden vaara),

siten kuin niistä säädetään direktiivissä 67/548/ETY⁽⁴⁾ ja direktiivissä 1999/45/EY. Tehoaineita, joita käytetään säilöntäaineina ja joihin on liitetty vaaraa osoittava lauseke R23, R24, R25, R26, R27, R28, R39, R40 tai R48 (taikka jokin niiden yhdistelmä), saa kuitenkin käyttää, jos niitä on enintään 0,1 prosenttia (m/m) maalin kokonaiskoostumuksesta.

Vaihtoehtoisesti voidaan soveltaa kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää (GHS)⁽⁵⁾. Tällöin tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita, jotka kuuluvat johonkin seuraavista vaarakategorioista (tai johonkin niiden yhdistelmään):

- Välitön myrkyllisyys (suun kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- Välitön myrkyllisyys (ihon kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- Välitön myrkyllisyys (hengitysteiden kautta) – vaarakategoria I, II ja III,
- Hengitysteiden herkistyminen – vaarakategoria I,
- Perimää vaurioittavat aineet – vaarakategoria I ja II,
- Syöpää aiheuttavat aineet – vaarakategoria I ja II,
- Lisääntymiselle vaaralliset aineet – vaarakategoria I ja II,
- Erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (kerta-altistuminen) – vaarakategoria I ja II,
- Erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (toistuva altistuminen) – vaarakategoria I ja II,

siten kuin ne on määritelty GHS-asiakirjassa ST/SG/AC.10/30⁽⁶⁾, jota on muutettu asiakirjalla ST/SG/AC.10/34/Add.3. Tehoaineita, joita käytetään säilöntäaineina ja jotka kuuluvat johonkin seuraavista GHS-vaarakategorioista, saa kuitenkin käyttää, jos niitä on enintään 0,1 prosenttia (m/m) maalin kokonaiskoostumuksesta:

- Välitön myrkyllisyys (suun, ihon, hengitysteiden kautta) – vaarakategoria I, II ja III (vain suun ja ihon kautta),
- Erityinen kohde-elinmyrkyllisyys (kerta- ja/tai toistuva altistuminen) – vaarakategoria I ja II (tai niiden yhdistelmät), ja
- Syöpää aiheuttavat vaikutukset – vaarakategoria II.

Metyylietyyliketoksiimia saa käyttää alkydimaaleissa, jos sen pitoisuus on enintään 0,3 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava REACH-asetuksen liitteessä II olevien vaatimusten mukainen käyttöturvallisuustiedote.

⁽⁴⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1.

⁽⁵⁾ Euroopan komissio hyväksyi 27 päivänä kesäkuuta 2007 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivin 67/548/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (KOM(2007) 335 lopullinen). Lisätietoja nykyisen järjestelmän ja GHS-järjestelmän yhtymäkohdista saa hyväksytyn ehdotuksen osan III liitteestä VII seuraavalta internetsivulta: http://ec.europa.eu/enterprise/reach/docs/ghs/ghs_prop_vol_iii_en.pdf

⁽⁶⁾ Vaarallisten aineiden kuljetusta ja kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää käsittelevä Yhdistyneiden Kansakuntien asiantuntijakomitea: <http://www.unece.org/trans/main/dgdb/dgcomm/ac10rep.html>

- c) **Ympäristölle vaaralliset raaka-aineet:** Tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita yli 2 prosentin (m/m) pitoisuuksina, jos ne hakemuksen tekoajankohtana täyttävät luokitusperusteet jossakin seuraavista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai jossakin niiden yhdistelmässä):

- N, R50 (erittäin myrkyllistä vesiliöille),
- N, R50–53 (erittäin myrkyllistä vesiliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),
- N, R51–53 (erittäin myrkyllistä vesiliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),
- N, R52–53 (haitallinen vesiliöille, voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),
- R51 (myrkyllistä vesiliöille),
- R52 (haitallista vesiliöille),
- R53 (voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiympäristössä),

siten kuin niistä säädetään direktiivissä 67/548/ETY ja direktiivissä 1999/45/EY.

Vaihtoehtoisesti voidaan soveltaa kemikaalien maailmanlaajuisesti yhdenmukaistettua luokitus- ja merkintäjärjestelmää (GHS) ⁽⁷⁾. Tällöin tuotteessa ei saa käyttää (myöskään säilytyksessä käytettäviä) raaka-aineita yli 2 prosentin (m/m) pitoisuuksina, jos niihin hakemuksen tekoajankohtana on liitetty tai voidaan liittää jokin seuraavista vaarakategorioista (tai jokin niiden yhdistelmä):

Myrkyllisyys vesiliöille:

- Välitön – vaarakategoria I, II ja III,
- Krooninen – vaarakategoria I, II, III ja IV,

siten kuin ne on määritelty GHS-asiakirjassa ST/SG/AC.10/30, jota on muutettu asiakirjalla ST/SG/AC.10/34/Add.3.

Kaikkien niiden raaka-aineiden yhteenlaskettu pitoisuus, joihin hakemuksen tekoajankohtana on liitetty tai joihin voidaan liittää jokin edellä mainituista vaaraa osoittavista lausekkeista (tai jokin niiden yhdistelmä) tai GHS-luokituksesta, saa olla enintään 4 prosenttia (m/m).

Tätä vaatimusta ei sovelleta ammoniakkiin eikä alkyyliammoniumiin.

Tämä vaatimus ei vaikuta velvoitteeseen noudattaa arviointiperustetta 6 a.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja toimitettava valmistusaineluettelo sekä käyttöturvallisuustiedote kustakin raaka-aineesta, jonka on täytettävä REACH-asetuksen liitteessä II olevat vaatimukset.

- d) **Alkylifenolietoksyalaatit** (APEO): Alkylifenolietoksyalaatteja ei saa käyttää tuotteessa ennen säilytystä eikä sen aikana.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

- e) **Isotiatsolinoni-yhdisteet:** Tuotteen isotiatsolinoni-yhdistepitoisuus saa olla enintään 0,05 prosenttia (m/m) ennen säilytystä ja sen jälkeen (tarvittaessa). 5-kloori-2-metyyli-2H-isotiatsol-3-onin (EY-nro: 247–500–7) ja 2-metyyli-2H-isotiatsol-3-onin (EY-nro: 220–239–6) sekoituksen (3:1) pitoisuus saa olla enintään 0,0015 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta ja ilmoitettava käytetyt määrät (jos aineita on käytetty).

- f) Tuotteessa ei saa käyttää perfluorattuja alkyylisulfonaatteja (PFAS), perfluorattuja karboksyylihappoja, muun muassa perfluoro-oktaanihappoa (PFOA), ja näihin liittyviä aineita, jotka on lueteltu OECD:n asiakirjassa Preliminary lists of PFOS, PFAS, PFOA, PFCA, related compounds and chemicals that may degrade to PFCA (as revised in 2007). Kyseinen OECD:n luettelo on liitetty tähän perusteluun.

⁽⁷⁾ Katso alaviite 5.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

- g) **Formaldehydi:** Tuotteesen ei saa lisätä vapaita formaldehydejä. Formaldehydiä vapauttavia aineita saa lisätä tuotteeseen ainoastaan sellaisina määrinä, että tästä seuraava vapaan formaldehydin kokonaispitoisuus on (myös sävytyksen jälkeen) enintään 0,001 prosenttia (m/m).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta. Lisäksi hakijan on toimitettava raaka-aineen toimittajilta testitulokset, jotka perustuvat VdL-RL 03 -testimenetelmään (VdL Guide-line03) "In-can concentration of formaldehyde determined by the acetyl-acetone method", sekä esitettävä laskelmat, joissa testitulokset on suhteutettu lopputuotteesen ja jotka osoittavat, ettei formaldehydiä muodostavista aineista vapautuvan formaldehydin lopullinen enimmäispitoisuus ole yli 0,001 prosenttia (m/m). Formaldehydiä muodostavista aineista vapautuvan formaldehydin määrää lopputuotteessa voidaan mitata myös korkean erotuskyvyn nestekromatografialla käyttäen kansallista standardia tai validoitua menetelmää ISO/IEC 17025 -standardin mukaisesti.

- h) **Halogenoidut orgaaniset liuottimet:** Arviointiperusteista 6 a–c poiketen tuotteessa saa ennen säilytystä ja sen aikana käyttää vain sellaisia halogenoituja yhdisteitä, joille hakemuksen tekoajankohtana on tehty riskinarviointi ja joihin ei ole liitetty mitään seuraavista lausekkeista (tai niiden yhdistelmistä): R26/27, R45, R48/20/22, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53, R52/53 ja R59 direktiivin 67/548/ETY ja direktiivin 1999/45/EY mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

- i) **Ftalaatit:** Arviointiperusteista 6 a–c poiketen tuotteessa saa ennen säilytystä ja sen aikana käyttää vain sellaisia ftalaatteja, joille hakemuksen tekoajankohtana on tehty riskinarviointi ja joihin ei ole liitetty mitään seuraavista lausekkeista (tai niiden yhdistelmää): R60, R61, R62, R50, R51, R52, R53, R50/53, R51/53 ja R52/53 direktiivin 67/548/ETY ja sen muutossäädösten mukaisesti. Tuotteessa ei myöskään saa käyttää di-n-oktyylyftalaattia (DNOP), diisonylyftalaattia (DINP) eikä di-isodekylyftalaattia (DIDP).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

7. Soveltuvuus käyttöön

- a) **Riittäisyys:** Valkoisten ja vaaleiden maalien (mukaan luettuina viimeistelyaineet, pohjamaalit ja/tai välimaalit) riittoisuuden on oltava vähintään 8 m² tuotelittraa kohden (98 prosentin peittokyvyllä).

Säilytysjärjestelmän maaleissa tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan valkoiseen perusmaaliin (sisältää eniten titaanidioksidia). Jos valkoisen perusmaalin riittäisyys ei ole vähintään 8 m² litraa kohden 98 prosentin peittokyvyllä, arviointiperusteen on täytettävä, kun maali on säilytetty vakiosävyllä RAL 9010. Tätä arviointiperustetta ei sovelleta muihin säilytettyjen tuotteiden valmistamiseen käytettäviin perusmaaleihin, jotka sisältävät yleensä vähemmän titaanidioksidia eivätkä täytä riittäisyysvaatimusta (vähintään 6 m² tuotelittraa kohden 98 prosentin peittokyvyllä). Jos maali on osa säilytysjärjestelmää, hakijan on annettava loppukäyttäjille tuotteen pakkauksessa ja/tai myyntipisteessä tietoa siitä, mitä (mieluiten yhteisön ympäristömerkillä varustettua) sävyä tai pohjamaalia olisi käytettävä peruspinnotteena ennen tummemman sävyn levittämistä.

Jos pohjamaalilla on erityisiä eristäviä/tiivistäviä tai tunkeutuvia/sitovia ominaisuuksia taikka erityisiä tarttuvuusominaisuuksia alumiini- ja galvanoidujen pintojen suhteen, sen riittoisuuden on oltava vähintään 6 m² tuotelittraa kohden (98 prosentin peittokyvyllä).

Paksujen sisustusmaalien (jotka on erityisesti suunniteltu antamaan kolmiulotteinen koristevaikutelma ja joita tämän vuoksi käytetään erittäin paksuina kerroksina) riittoisuuden on vaihtoehtoisesti oltava 1 m² tuotekiloa kohti.

Tätä vaatimusta ei sovelleta lakkoihin, petseihin, lattiapinnoitteisiin ja -maaleihin, pohjamaaleihin, tartuntapohjamaaleihin eikä muihin läpikuultaviin pinnoitteisiin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu ISO 6504/1 -standardin menetelmään (Maalit ja lakat. Peittokyvyn määrittäminen. Osa 1: Kubelka-Munk-menetelmä valkoisia ja vaaleita maaleja varten) tai ISO 6504/3 -standardin menetelmään (Osa 3: Vaaleiden maalien opasiteetin määrittäminen määrättyllä leviämiskyvylä) taikka niiden maalien osalta, jotka on erityisesti suunniteltu antamaan kolmiulotteinen koristevaikutelma ja joita käytetään erittäin paksuina kerroksina, NF T 30073 -menetelmään (tai vastaavaan). Niistä perusmaaleista, joita käytetään säilytettyjen tuotteiden valmistamiseen mutta joita ei ole arvioitu edellä mainittujen vaatimusten mukaisesti, hakijan on esitettävä todisteet siitä, että loppukäyttäjää neuvotaan käyttämään harmaansävyistä (tai soveltuvaa muunsävyistä) pohjamaalia ennen tuotteen levittämistä.

- b) **Pesunkestävyys:** Jos seinämaalien (standardin EN 13300 mukaisesti) väitetään (joko itse tuotteessa tai sen markkinointiaineistossa) olevan pestävissä, puhdistettavissa tai harjattavissa, seinämaalin pesunkestävyyden on EN 13300- ja EN ISO 11998 -standardin mukaisesti oltava luokkaa 2 tai sitä parempi (enintään 20 mikronia 200 syklin jälkeen).

Koska mahdollisia sävyjä voi olla lukuisia, tätä arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan sävytyksessä käytettävien perusmaalien testaukseen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä EN 13300 -standardin mukainen testausseleste, joka perustuu EN ISO 11998 -standardin menetelmään (pestävyyttä ja hankauksenkestävyyttä koskeva testi), ja kattomaalien osalta todisteet (tuotteen pakkauksessa tai tuotteeseen liittyvässä markkinointiaineistossa) siitä, että loppukäyttäjille tiedotetaan siitä, ettei tuotteen pesunkestävyyttä ole testattu.

- c) **Vedenkestävyys:** Lakkojen, lattiapinnoitteiden ja -maalien on ISO 2812-3 -standardin mukaisesti kestävä vettä niin, ettei kiilto tai väri muutu 24 tunnin altistuksen ja 16 tunnin palautumisen jälkeen.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu ISO 2812-3 -standardin menetelmään (Maalit ja lakat. Nesterkestävyyden määrittäminen. Osa 3: Menetelmä, jossa käytetään imukykyistä materiaalia).

- d) **Tarttuvuus:** Lattiapinnoitteiden, -maalien ja -pohjamaalien sekä metalli- ja puupintojen pohjamaalien on saatava EN 2409 -tarttuvuustestistä tulokseksi vähintään 2. Pigmentoitujen mineraalialustapintojen pohjamaalien on läpäistävä EN 24624 (ISO 4624) -standardin mukainen tarttuvuutta testaava irtivetokoe, jossa alustan koheesiovoima on maalin tarttumisvoimaa pienempi. Muussa tapauksessa maalin tarttuvuuden on oltava suurempi kuin 1,5 MPa.

Tämä vaatimus ei koske läpikuultavia pohjamaaleja.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 2409- tai EN 24624 (ISO 4624) -standardin menetelmään.

- e) **Kulutuksenkestävyys:** Lattiapinnoitteiden ja -maalien kulutuksenkestävyys saa olla enintään 70 mg painohäviötä 1 000 testisyklin jälkeen, kun kuormana on 1 000 g ja menetelmänä CS10-kitkapyörä EN ISO 7784-2:2006 -standardin mukaisesti.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on esitettävä testausseleste, joka perustuu EN ISO 7784-2:2006 -standardin menetelmään ja osoittaa tämän arviointiperusteen noudattamisen.

8. Kuluttajätiedotus

Pakkaukseen on merkittävä tai sen mukana on oltava seuraavat tiedot:

- Tuotteen käyttötarkoitus sekä se, millaiselle alustalle ja millaisissa olosuhteissa tuotetta on tarkoitus käyttää. Tähän sisältyy muun muassa ohjeita esivalmisteluista, kuten alustan asianmukaisesta esikäsittelystä, tuotteen sisäkäytöstä (tarpeen mukaan) tai lämpötilasta.
- Suosituksia työvälineiden puhdistamisesta ja jätteistä huolehtimisesta (vesistöjen pilaantumisen vähentämiseksi). Suositukset on laadittava tuotetyypin ja käyttötarkoituksen mukaan. Tarvittaessa voidaan käyttää piktogrammeja.
- Suosituksia avatun tuotteen säilytysolosuhteista (kiinteän jätteen vähentämiseksi). Tarvittaessa voidaan antaa turvaohjeita.
- Ohjeita siitä, mitä (mieluiten yhteisön ympäristömerkillä varustettua) pohja- tai perusmaalia olisi käytettävä ennen sellaisen tummemman pinnoitteen levittämistä, johon arviointiperustetta 7 a ei sovelleta.
- Tietoa siitä, että paksut sisustusmaalit on erityisesti suunniteltu antamaan kolmiulotteinen koristeaiikutelma.
- Tietoa siitä, että käyttämätön maali on annettava asiantuntijan käsiteltäväksi, jotta se voidaan hävittää ympäristön kannalta turvallisesti, ja ettei käyttämätöntä maalia siksi saa heittää pois kotitalousjätteen mukana. Lisäksi on mainittava että maalin hävittämistä ja keruuta koskevia ohjeita saa paikallisviranomaisilta.

- Suosituksia maalaajan suojaustoimenpiteistä. Pakkauksessa on oltava tai sen mukana on toimitettava seuraavat tiedot (tai vastaava teksti):

Lisätietoja siitä, miksi tälle tuotteelle on myönnetty kukkatunnus, saa internetsivulta <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel>.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava näytekappale tuotteen pakkauksesta ja annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

9. Ympäristömerkissä olevat tiedot

Ympäristömerkin kentässä 2 on oltava seuraava teksti:

- hyvä kestävyys sisäkäytössä,
- vaarallisten aineiden käyttöä rajoitettu,
- alhainen liuotepitoisuus.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava näytekappale tuotteen pakkauksesta merkintöineen ja annettava vakuutus tämän arviointiperusteen noudattamisesta.

KOMISSION PÄÄTÖS,**tehty 7 päivänä heinäkuuta 2009,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetun, maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen määrän vuosittaisesta jakautumisesta jäsenvaltioille ja komission päätöksen 2006/636/EY muuttamisesta***(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5307)**(2009/545/EY)*

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 69 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19 päivänä tammikuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 73/2009 ⁽²⁾ vahvistettujen uusien tuen mukauttamista koskevien sääntöjen käyttöönoton jälkeen komission päätös 2006/410/EY ⁽³⁾ on korvattu maaseuturahaston käyttöön neuvoston asetusten (EY) N:o 1782/2003, (EY) N:o 378/2007, (EY) N:o 479/2008 ja (EY) N:o 73/2009 nojalla asetettavista määristä ja maataloustukirahaston menoihin käytettävissä olevista määristä 11 päivänä toukokuuta 2009 tehdyllä komission päätöksellä 2009/379/EY ⁽⁴⁾.
- (2) Sen jälkeen, kun Euroopan talouden elvytysuunnitelman hyväksymisen yhteydessä päätettiin maksusitoumusmäärärahojen kokonaismäärän korottamisesta 600 miljoonalla eurolla vuonna 2009 ja 420 miljoonalla eurolla vuonna 2010, neuvoston päätöstä 2006/493/EY ⁽⁵⁾ muutettiin neuvoston päätöksellä 2009/434/EY ⁽⁶⁾. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi jäsenvaltion olisi vahvistettava tällaiset määrät nykyisiä jakoperusteita noudattaen.
- (3) Päätöksen 2009/379/EY ja päätöksen 2009/434/EY hyväksymisen vuoksi olisi mukautettava maaseuturahaston käyttöön asetettavia määriä ja lisättävä kyseiset määrät maaseudun kehittämistä koskevan yhteisön tuen vuosittaisiin jaotteluihin.

- (4) Sen vuoksi maaseudun kehittämiseen myönnettävän yhteisön tuen vuosittaisesta jakautumisesta jäsenvaltioille 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 ulottuvalla kaudella 12 päivänä syyskuuta 2006 tehtyä komission päätöstä 2006/636/EY ⁽⁷⁾ olisi muutettava,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettu vuosi- ja jäsenvaltiokohtainen määrä vahvistetaan tämän päätöksen liitteessä I.

2 artikla

Korvataan päätöksen 2006/636/EY liite tämän päätöksen liitteellä II.

3 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan varainhoitovuodesta 2009.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.⁽³⁾ EUVL L 163, 15.6.2006, s. 10.⁽⁴⁾ EUVL L 117, 12.5.2009, s. 10.⁽⁵⁾ EUVL L 195, 15.7.2006, s. 22.⁽⁶⁾ EUVL L 144, 9.6.2009, s. 25.⁽⁷⁾ EUVL L 261, 22.9.2006, s. 32.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen määrien jako jäsenvaltioiden kesken:

	(Käypä hinta (EUR))	
	2009	2010
Belgia	2 220 000	1 554 000
Bulgaria	19 500 000	13 650 000
Tšekki	21 000 000	14 700 000
Tanska	1 740 000	1 218 000
Saksa	50 340 000	35 238 000
Viro	5 340 000	3 738 000
Irlanti	15 780 000	11 046 000
Kreikka	24 720 000	17 304 000
Espanja	44 880 000	31 416 000
Ranska	35 520 000	24 864 000
Italia	56 520 000	39 564 000
Kypros	1 200 000	840 000
Latvia	7 800 000	5 460 000
Liettua	13 020 000	9 114 000
Luxemburg	600 000	420 000
Unkari	28 440 000	19 908 000
Malta	600 000	420 000
Alankomaat	2 280 000	1 596 000
Itävalta	27 180 000	19 026 000
Puola	98 700 000	69 090 000
Portugali	26 940 000	18 858 000
Romania	59 820 000	41 874 000
Slovenia	6 780 000	4 746 000
Slovakia	14 700 000	10 290 000
Suomi	14 580 000	10 206 000
Ruotsi	12 420 000	8 694 000
Yhdistynyt kuningaskunta	7 380 000	5 166 000
Yhteensä	600 000 000	420 000 000

Maaseudun kehittämiseen myönnetyn yhteisön tuen jakautuminen jäsenvaltioille (2007–2013)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Yhteensä 2007–2013	(Käypä hinta (EUR)) josta vähimmäismäärä lähen- tymistavoitteen perusteet täyttävälle alueille yhteensä
Belgia	63 991 299	63 957 784	62 458 083	70 637 509	73 167 519	75 495 480	77 776 632	487 484 306	40 744 223
Bulgaria ⁽¹⁾	244 055 793	337 144 772	456 843 751	412 748 664	398 058 913	397 696 922	395 699 781	2 642 248 596	692 192 783
Tšekki	396 623 321	392 638 892	409 036 387	415 632 774	406 640 636	412 672 094	424 262 250	2 857 506 354	1 635 417 906
Tanska	62 592 573	66 344 571	67 411 254	85 052 762	91 231 467	98 797 618	106 488 551	577 918 796	0
Saksa	1 184 995 564	1 186 941 705	1 202 865 574	1 311 256 553	1 322 959 200	1 355 761 509	1 387 114 950	8 951 895 055	3 174 037 771
Viro	95 608 462	95 569 377	101 036 594	104 667 353	104 639 066	108 913 401	113 302 602	723 736 855	387 221 654
Irlanti	373 683 516	355 014 220	346 851 422	363 518 252	351 698 528	352 271 063	351 503 589	2 494 540 590	0
Kreikka	461 376 206	463 470 078	482 113 090	492 922 509	665 568 186	669 030 398	671 747 957	3 906 228 424	1 905 697 195
Espanja	286 654 092	1 277 647 305	1 320 830 901	1 400 090 047	1 227 613 000	1 255 978 191	1 284 264 263	8 053 077 799	3 178 127 204
Ranska	931 041 833	942 359 146	947 341 939	1 091 752 155	1 169 090 147	1 223 917 557	1 278 994 332	7 584 497 109	568 263 981
Italia	1 142 143 461	1 135 428 298	1 183 870 921	1 256 577 236	1 403 606 589	1 422 949 382	1 441 205 996	8 985 781 883	3 341 091 825
Kypros	26 704 860	24 772 842	23 949 762	23 911 507	22 402 714	21 783 947	21 037 942	164 563 574	0
Latvia	152 867 493	147 768 241	150 342 483	153 226 381	148 781 700	150 188 774	151 198 432	1 054 373 504	327 682 815
Liettua	260 974 835	248 836 020	249 948 998	253 855 536	248 002 433	250 278 098	253 898 173	1 765 794 093	679 189 192
Luxemburg	14 421 997	13 661 411	13 255 487	13 838 190	13 287 289	13 281 368	13 212 084	94 957 826	0
Unkari	570 811 818	537 525 661	527 075 432	529 160 494	547 603 625	563 304 619	584 609 743	3 860 091 392	2 496 094 593
Malta	12 434 359	11 527 788	11 256 597	10 964 212	10 347 884	10 459 190	10 663 325	77 653 355	18 077 067

(Käypä hinta (EUR))									
	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Yhteensä 2007–2013	josta vähimmäismäärä lähen- tymistavoitteen perusteet täyttävälle alueille yhteensä
Alankomaat	70 536 869	72 638 338	73 671 337	87 111 293	90 406 648	96 082 449	102 750 233	593 197 167	0
Itävalta	628 154 610	594 709 669	580 732 057	586 983 505	556 070 574	545 968 629	532 956 948	4 025 575 992	31 938 190
Puola	1 989 717 841	1 932 933 351	1 971 439 817	1 935 872 838	1 860 573 543	1 857 244 519	1 851 146 247	13 398 928 156	6 997 976 121
Portugali	560 524 173	562 491 944	584 180 154	625 419 895	611 642 601	611 692 105	610 872 156	4 166 823 028	2 180 735 857
Romania ⁽²⁾	0	1 146 687 683	1 502 691 530	1 401 644 651	1 357 854 634	1 359 146 997	1 356 173 250	8 124 198 745	1 995 991 720
Slovenia	149 549 387	139 868 094	136 508 049	134 100 946	124 076 091	118 858 866	113 031 296	915 992 729	287 815 759
Slovakia	303 163 265	286 531 906	282 749 256	266 600 239	263 028 387	275 025 447	319 809 578	1 996 908 078	1 106 011 592
Suomi	335 121 543	316 143 440	308 265 407	313 973 134	298 490 092	294 408 238	288 617 053	2 155 018 907	0
Ruotsi	292 133 703	277 225 207	270 816 031	280 491 463	269 775 513	268 860 755	266 759 282	1 926 061 954	0
Yhdistynyt kuningaskunta	263 996 373	645 001 582	706 122 271	746 326 084	748 994 332	752 455 626	749 224 152	4 612 120 420	188 337 515
Yhteensä	10 873 879 246	13 274 839 325	13 973 664 584	14 368 336 182	14 385 611 311	14 562 523 242	14 758 320 797	96 197 174 687	31 232 644 963

⁽¹⁾ Vuosina 2007, 2008 ja 2009 EMOTR:n tukiosastosta osoitetut määrät ovat 193 715 561 euroa, 263 453 163 euroa ja 337 004 104 euroa.

⁽²⁾ Vuosina 2007, 2008 ja 2009 EMOTR:n tukiosastosta osoitetut määrät ovat 610 786 223 euroa, 831 389 081 euroa ja 1 058 369 098 euroa.”

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 8 päivänä heinäkuuta 2009,

vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamatta jättämisestä öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen Alankomaissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5381)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/546/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan 5 ja 6 kohdan,

ottaa huomioon Nederlandse Aardolie Maatschappij B.V.:n, jäljempänä 'NAM', sähköpostitse 26 päivänä helmikuuta 2009 esittämän pyynnön,

on kuullut julkisia hankintoja käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTA

- (1) Öljyn tai kaasun etsintää tai talteenottoa Alankomaissa harjoittaville hankintayksiköille myönnettiin komission päätöksellä 93/676/ETY ⁽²⁾ lupa soveltaa vaihtoehtoista järjestelmää tuohon aikaan sovelletussa direktiivissä säädettyjen tavanomaisten sääntöjen sijasta. Vaihtoehtoiseen järjestelmään sisältyi tietyt tilastointivaroitukset sekä velvoite noudattaa syrjimättömyyden ja kilpailun perustuvan hankinnan periaatteita tehtäessä tavaroita, rakennusurakoita ja palveluja koskevia hankintasopimuksia, erityisesti kun yksikkö saattaa talouden toimijoiden saataville tietoja suunnitelluista hankinnoistaan. Kyseisen päätöksen vaikutukset suojattiin direktiivin 2004/17/EY 27 artiklalla, kun mainitulla direktiivillä korvattiin aiemmin sovellettu direktiivi, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös 93/676/ETY, tehty 10 päivänä joulukuuta 1993, jossa vahvistetaan, että maantieteellisten alueiden hyödyntämistä öljyn tai kaasun etsimiseksi tai talteen ottamiseksi ei Alankomaissa pidetä neuvoston direktiivin 90/531/ETY 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuna toimintana ja että tällaista toimintaa harjoittavien yksiköiden ei Alankomaissa katsota toimivan direktiivin 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuina erityis- tai yksinoikeuksin, EYVL L 316, 17.12.1993, p. 41.

- (2) NAM toimitti komissiolle sähköpostitse 26 päivänä helmikuuta 2009 direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 5 kohdan mukaisen pyynnön. Mainitun direktiivin 30 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti komissio tiedotti pyynnöstä Alankomaiden viranomaisille 5 päivänä maaliskuuta 2009 päivätyllä kirjeellä, johon Alankomaiden viranomaiset vastasivat 26 päivänä maaliskuuta 2009 sähköpostitse. Lisäksi komissio pyysi NAM:ltä 9 päivänä maaliskuuta 2009 sähköpostitse lisätietoja, jotka tämä toimitti sähköpostitse 23 päivänä maaliskuuta 2009.

- (3) NAM:n esittämä pyyntö koskee öljyn ja kaasun etsintää ja hyödyntämistä Alankomaissa. Komission aiempien sulautumapäätösten ⁽³⁾ mukaisesti pyynnössä on kuvattu NAM:n harjoittamia kolmea erillistä toimintoa, jotka ovat seuraavat:

- a) öljyn ja maakaasun etsintä;
- b) öljyntuotanto; ja
- c) maakaasuntuotanto.

Edellä mainittujen komission päätösten mukaisesti "tuotannon" katsotaan tässä päätöksessä sisältävän myös "kehittämisen" eli riittävän infrastruktuurin luomisen tulevaa tuotantoa varten (muun muassa öljynporauslautat, putkistot ja terminaalit).

II OIKEUDELLINEN KEHYS

- (4) Direktiivin 2004/17/EY 30 artiklassa säädetään, ettei direktiiviä sovelleta hankintasopimuksiin, jotka tehdään jonkin kyseisessä direktiivissä tarkoitetun toiminnan suorittamiseksi, jos toimintoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se toteutetaan, kohdistuu suoraa kilpailua markkinoilla,

⁽³⁾ Ks. erityisesti komission päätös 2004/284/EY, tehty 29 päivänä syyskuuta 1999, yrityskeskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia N:o IV/M.1383 – Exxon/Mobil), ja myöhemmät päätökset, muun muassa 3 päivänä toukokuuta 2007 tehty, neuvoston asetukseen (EY) N:o 139/2004 perustuva komission päätös keskittymän (Asia N:o COMP/M.4545 – STATOIL / HYDRO) julistamisesta yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

joille pääsyä ei ole rajoitettu. Sitä, kohdistuuko johonkin toimintoon suoraa kilpailua, arvioidaan puolueettomien perusteiden ja asianomaisen alan erityispiirteet huomioon ottaen. Markkinoille pääsyä pidetään rajoittamattomana, jos jäsenvaltio on pannut täytäntöön ne yhteisön lainsäädännön säännökset, jotka avaavat tietyn alan tai sen osan kilpailulle, ja soveltaa niitä.

- (5) Koska Alankomaat on pannut täytäntöön hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ ja soveltaa sitä, markkinoille pääsyä olisi pidettävä rajoittamattomana direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Sitä, kohdistuuko johonkin toimintoon suoraa kilpailua tietyillä markkinoilla, olisi arvioitava useiden perusteiden pohjalta, joista yksikään ei ole ratkaiseva sellaisenaan.
- (6) Huomioon olisi otettava tärkeimpien toimijoiden markkinaosuudet tietyillä, tässä päätöksessä tarkoitetuilla markkinoilla. Lisäksi olisi otettava huomioon kyseisten markkinoiden keskittyneisyys. Koska tässä päätöksessä tarkoitettujen toimintojen edellytykset ovat erilaiset, kilpailutilanteen arvioinnissa olisi otettava huomioon eri markkinoiden tilanne.
- (7) Tämä päätös ei rajoita kilpailusääntöjen soveltamista.

III ARVIOINTI

- (8) Pyynnön kohteena olevien kunkin kolmen toiminnon (öljyn ja maakaasun etsinnän, öljyntuotannon ja maakaasuntuotannon) on edellä johdanto-osan 3 kappaleessa tarkoitetuissa komission päätöksissä katsottu muodostavan omat tuotemarkkinansa. Sen vuoksi niitä olisi tarkasteltava toisistaan erillään.
- Öljyn ja maakaasun etsintä*
- (9) Komission vakiintuneen käytännön mukaan⁽²⁾ öljyn ja maakaasun etsintä muodostaa yhden merkityksellisen tuo-

temarkkinan, koska alussa ei voida tietää, löydetäänkö öljyä vai maakaasua. Lisäksi komission samaisen pitkäaikaisen käytännön mukaan kyseisten markkinoiden katsotaan olevan maailmanlaajuiset.

- (10) Etsintää harjoittavien toimijoiden markkinaosuuksien mittaamisessa on mahdollista käyttää kolmea eri muuttujaa: pääomamenot, varmat varannot ja odotettu tuotanto. Pääomamenojen käyttöä muuttujana on toisinaan harkittu, kun on arvioitu etsintää harjoittavien toimijoiden markkinaosuuksia⁽³⁾. Tämä on kuitenkin havaittu huonoksi vaihtoehdoksi muun muassa sen vuoksi, että investointitarpeet ovat kovin erilaisia eri maantieteellisillä alueilla. Öljyn ja maakaasun etsintä vaatii Pohjanmerellä suurempia investointeja kuin esimerkiksi Lähi-idässä. Mainittuja kahta muuta muuttujaa eli osuutta varmoista varannoista ja odotetusta tuotannosta⁽⁴⁾ on sitä vastoin käytetty talouden toimijoiden markkinaosuuksien arvioinnissa tällä alalla.
- (11) Varmat öljy- ja maakaasuvaramannot olivat saatavilla olevien tietojen mukaan⁽⁵⁾ 31 päivänä joulukuuta 2007 koko maailmassa yhteensä 378,6 miljardia standardikuutiometriä öljykvivalenttia, jäljempänä Sm³ öe. Varmat öljy- ja maakaasuvaramannot olivat 1 päivänä tammikuuta 2008 Alankomaissa yhteensä hieman yli 1,426 miljardia Sm³ öe⁽⁶⁾ eli hieman yli 3,7 %. NAM:n osuus tästä on tätäkin pienempi. Saatavilla olevien tietojen mukaan NAM:n markkinaosuutta on myös pidettävä hyvin vähäisenä, jos mittapuuksi otetaan odotettu tuotanto. Vaikka NAM:n nykyisen öljyntuotannon, 0,04 miljoonaa öljytynnyriä päivässä, odotetaan kasvavan 0,06 miljoonaa öljytynnyriin päivässä, kun Schoonebeekin öljykenttä Itä-Alankomaissa otetaan uudestaan kokonaan käyttöön, lukua on kuitenkin verrattava päivittäiseen maailmanlaajuiseen öljyntuotantoon, joka on 81,533 miljoonaa öljytynnyriä. NAM:n osuus on siis noin 0,7 %. Lisäksi on otettava huomioon etsintämarkkinoiden keskittyminen, sillä valtionyhtiöiden lisäksi näillä markkinoilla toimii kolme kansainvälistä vertikaalisesti integroitunutta yksityistä toimijaa eli niin sanotut supersuuret BP, ExxonMobil ja Shell sekä joitakin niin kutsuttuja suuria toimijoita. Näitä seikkoja olisi pidettävä merkinä siitä, että toimintoihin kohdistuu suoraa kilpailua.

⁽¹⁾ EYVL L 79, 29.3.1996, s. 30.

⁽²⁾ Ks. erityisesti edellä mainittu Exxon/Mobil-päätös ja uudempi 19 päivänä marraskuuta 2007 tehty, neuvoston asetukseen (EY) N:o 139/2004 perustuva komission päätös keskittymän (Asia N:o COMP/M.4934 – KAZMUNAIGAZ / ROMPETROL) julistamisesta yhteismarkkinoille soveltuvalle.

⁽³⁾ Ks. erityisesti edellä mainittu Exxon/Mobil-päätös (23–24 kohta).

⁽⁴⁾ Ks. erityisesti edellä mainittu Exxon/Mobil-päätös (25 ja 27 kohta).

⁽⁵⁾ Ks. pyynnön 5.2.1 kohta ja siinä mainitut lähteet, erityisesti liitteenä oleva BP *Statistical Review of World Energy*, kesäkuu 2008.

⁽⁶⁾ 1 390 miljardia Sm³ kaasua, joka vastaa 1 390:tä miljoonaa Sm³ öe, ja 36,6:tä miljoonaa Sm³ öljyä, eli yhteensä 1 426 600 000 Sm³.

Öljyntuotanto

- (12) Komission vakiintuneen käytännön mukaan ⁽¹⁾ (raaka)öljyn kehitys- ja tuotantotoiminta muodostaa erilliset maailmanlaajuiset tuotemarkkinat. Saatavilla olevien tietojen mukaan ⁽²⁾ öljyn maailmanlaajuinen päivittäinen kokonaistuotanto oli 81,533 miljoonaa tynnyriä vuonna 2007. Kyseisenä vuonna NAM tuotti yhteensä 0,04 miljoonaa tynnyriä päivässä, eli sen markkinaosuus oli 0,49 %. Lisäksi on otettava huomioon raakaöljyn tuotantomarkkinoiden keskittyminen, sillä valtionyhtiöiden lisäksi näillä markkinoilla toimii kolme kansainvälistä vertikaalisesti integroitunutta yksityistä toimijaa eli niin sanotut supersuuret BP, ExxonMobil ja Shell (joiden osuudet öljyntuotannosta vuonna 2007 olivat saatavilla olevien tietojen mukaan seuraavat: BP 3,08 %, ExxonMobil 2,32 % ja Shell 2,96 %) ja joitakin niin kutsuttuja suuria toimijoita ⁽³⁾. Näitä seikkoja olisi pidettävä merkkinä siitä, että toimintoihin kohdistuu suoraa kilpailua.

Maakaasuntuotanto

- (13) Kaasun alemman jakeluportaan toimitusta loppukäyttäjille koskevassa komission aiemmassa päätöksessä ⁽⁴⁾ on erotettu pienlämpöarvoinen (LCV) kaasu suurilämpöarvoisesta (HCV) kaasusta. Komissio on myös pohtinut, olisiko nesteytetyn maakaasun (LNG) toimittajat erotettava putkea pitkin johdetun maakaasun toimittajista ⁽⁵⁾. Myöhemmin tehdyssä komission päätöksessä ⁽⁶⁾, joka koski muun muassa maakaasutuotannon kehittämistä ja itse tuotantoa, jätettiin kuitenkin avoimeksi se kysymys, oliko olemassa erilliset pienlämpöarvoisen (LCV) kaasun, suurilämpöarvoisen (HCV) kaasun ja nesteytetyn maakaasun (LNG) markkinat, sillä valittu määrittely ei kuitenkaan vaikuttaisi lopulliseen arvioon. Myös tässä päätöksessä kysymys voidaan jättää avoimeksi seuraavista syistä:

— NAM ei tuota LNG:tä

— NAM toimii ainoastaan Alankomaissa, jossa kaasun spot-markkinoilla, niin kutsutussa Title Transfer Facility (TTF) -mekanismissa, ei enää ole erotettu LCV:tä ja HCV:tä toisistaan 1 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen. Lisäksi kyseisestä päivästä lähtien laadun muuntaminen on kokonaisuudessaan Alankomaiden kansallisen kaasuverkonhoitajan Gas Transport Services -yhtiön valvonnassa. Sen vuoksi lähettäjien ei tarvitse varata muuntokapasiteettia.

- (14) Tässä päätöksessä merkitykselliset tuotemarkkinat voidaan sen vuoksi määrittellä maakaasun yleiseksi tuotannoksi erottelematta LCV:tä, HCV:tä ja LNG:tä toisistaan. Aiemmissa komission päätöksissä ⁽⁷⁾ maantieteelliseksi markkinoiksi on katsottu Euroopan talousalue (ETA) ja mahdollisesti myös Venäjä ja Algeria.
- (15) Saatavissa olevien tietojen mukaan ⁽⁸⁾ kaasun kokonaistuotanto vuonna 2007 oli EU:ssa 191,9 miljardia Sm³ ja ETA:ssa 281,6 miljardia Sm³. NAM:n tuotanto vuonna 2007 oli 50 miljardia Sm³, eli sen markkinaosuus oli 17,76 %. Vuonna 2007 tuotanto oli Venäjällä 607,4 miljardia ja Algeriassa 83,0 miljardia Sm³. ETA:n, Venäjän ja Algerian kokonaistuotanto oli näin ollen yhteensä 972 miljardia Sm³, josta NAM:n osuus oli 5,14 %. Lisäksi on otettava huomioon maakaasun tuotantomarkkinoiden keskittyminen, sillä näillä markkinoilla toimii kolme supersuurta toimijaa (BP, ExxonMobil ja Shell) ja muita suuria toimijoita, kuten Venäjän Gazprom. Näitä seikkoja olisi pidettävä merkkinä siitä, että toimintoihin kohdistuu suoraa kilpailua.

IV PÄÄTELMÄT

- (16) Johdanto-osan 3–15 kappaleessa tarkasteltujen seikkojen perusteella olisi katsottava, että ehto, joka koskee kilpailun kohdistumista suoraan johonkin toimintoon ja josta säädetään direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa, täyttyy Alankomaissa seuraavien palvelujen osalta:

a) öljyn ja maakaasun etsintä,

b) öljyntuotanto, ja

c) maakaasuntuotanto.

- (17) Koska rajoittamatonta markkinoille pääsyä koskevan ehdon voidaan katsoa täyttyvän, direktiiviä 2004/17/EY ei pitäisi soveltaa hankintayksiköiden tekemiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa johdanto-osan 16 kappaleen a–c alakohdassa tarkoitettujen palvelujen suorittaminen Alankomaissa, eikä suunnittelukilpailuihin, joita järjestetään tällaisen toiminnan suorittamiseksi Alankomaissa.

- (18) Tämä päätös perustuu oikeudelliseen ja tosiasialliseen tilanteeseen helmikuusta maaliskuuhun 2009, sellaisena kuin se käy ilmi NAM:n ja Alankomaiden kuningaskunnan lähettämistä tiedoista. Päätöstä voidaan tarkistaa, jos oikeudellinen tai tosiasiallinen tilanne muuttuu merkittävästi siten, etteivät direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykset enää täyty,

⁽¹⁾ Ks. erityisesti edellä mainittu Exxon/Mobil-päätös ja uudempi 19 päivänä marraskuuta 2007 tehty, neuvoston asetukseen (EY) N:o 139/2004 perustuva komission päätös keskittymän (Asia N:o COMP/M.4934 – KAZMUNAIGAZ / ROMPETROL) julistamisesta yhteismarkkinoille soveltuvaksi.

⁽²⁾ Ks. sivu 8 pyyntöön liitettyssä julkaisussa BP Statistical Review of World Energy, kesäkuu 2008, jäljempänä 'BP-tilastot'.

⁽³⁾ Joiden markkinaosuudet ovat supersuuria toimijoita pienemmät.

⁽⁴⁾ Komission päätös 2007/194/EY, tehty 14 päivänä marraskuuta 2006, keskittymän julistamisesta yhteismarkkinoille ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi (Asia COMP/M.4180 – Gaz de France/Suez), EUVL L 88, 29.3.2007, s. 47.

⁽⁵⁾ Ks. erityisesti edellä mainittu Gaz de France/Suez -päätös.

⁽⁶⁾ Edellä mainittu asia M4545, 12 kohta.

⁽⁷⁾ Ks. esimerkiksi edellä johdanto-osan 3 kappaleessa mainitut päätökset.

⁽⁸⁾ Ks. erityisesti BP-tilastot, s. 24.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiiviä 2004/17/EY ei sovelleta hankintayksiköiden tekemisiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa Alankomaissa seuraavien palvelujen suorittaminen:

- a) öljyn ja maakaasun etsintä,
- b) öljyntuotanto, ja
- c) maakaasuntuotanto.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Charlie McCREEVY
Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä heinäkuuta 2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2119/98/EY säädetyistä varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmästä tehdyn päätöksen 2000/57/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5515)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/547/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston perustamisesta yhteisöön 24 päivänä syyskuuta 1998 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2119/98/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 5 kohdan,

on kuullut Euroopan tietosuojavaltuutettua

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2119/98/EY säädetyistä varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1999 tehdyssä komission päätöksessä 2000/57/EY ⁽²⁾ määritellään tartuntatauteihin liittyvät tilanteet, jotka jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansanterveysviranomaisten on ilmoitettava tiedoksi yhteisön verkostoon kuuluvalla varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmälle, ja vahvistetaan yleiset menettelyt näitä tilanteita koskevan tiedon vaihtamiseksi sekä jäsenvaltioiden kuulemiseksi ja niiden toimenpiteiden sovittamiseksi yhteen yhteistyössä komission kanssa.
- (2) Päätöksessä 2000/57/EY veloitetaan lisäksi kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset kansanterveysviranomaiset keräämään ja vaihtamaan kaikki näitä tartuntatautitilanteita koskevat tarpeelliset tiedot käyttämällä esimerkkinä jäsenvaltion omaa seurantajärjestelmää, yhteisön verkostoon kuuluvaa epidemiologisen seurannan lohkoa tai jotain muuta yhteisön tiedonkeruujärjestelmää.
- (3) Tartuntatautien ehkäisy ja valvonta määritellään päätöksessä N:o 2119/98/EY toimenpiteiksi, joita jäsenvaltioiden toimivaltaiset kansanterveysviranomaiset toteuttavat tartuntatautien leviämisen ehkäisemiseksi ja pysäyttämiseksi, epidemiologiset tutkimukset mukaan lukien. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat kontaktien jäljitystoimet, joiden pohjalta saadut tiedot toimitetaan yhdessä kaikkien muiden kansallisen toimivaltaisen kansanterveysviranomaisen hallussa olevien, tartuntatautiin liittyvää tilannetta koskevien olennaisten tietojen kanssa viipymättä kaikille muille

jäsenvaltioille ja komissiolle. Lisäksi jäsenvaltio, joka aikoo toteuttaa toimenpiteitä, ilmoittaa periaatteessa etukäteen yhteisön verkostolle näiden toimenpiteiden luonteesta ja laajuudesta ja kuulee toimista muita jäsenvaltioita ja sovittaa niitä yhteen muiden jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä komission kanssa.

- (4) Päätöksestä 2000/57/EY olisi selkeästi käytävä ilmi päätöksen N:o 2119/98/EY säännökset tartuntatautien leviämisen ehkäisemiseksi ja pysäyttämiseksi toteutettujen tai aiottujen toimenpiteiden osalta.
- (5) Kansainvälisen terveyssäännösten (2005) voimaantulo velvoittaa lisäksi kansainvälisen yhteisön toteuttamaan tautien maailmanlaajuisen leviämisen varalta sellaisia kansanterveystoimia, jotka on suhteutettu kansanterveydelle koituviin riskeihin ja rajattu niihin ja joilla vältetään tarpeeton puuttuminen kansainväliseen liikenteeseen ja kauppaan.
- (6) Sellaisen mahdollisesti EU:n laajuisen tartuntatautitilanteen ilmetessä, joka edellyttää kontaktien jäljittämistä, jäsenvaltiot tekevät toistensa ja komission kanssa yhteistyötä varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmän kautta tartunnan saaneiden ja mahdollisesti vaarassa olevien tunnistamiseksi. Tällaiseen yhteistyöhön voi kuulua vahvistettujen tai epäiltyjen tapausten arkaluonteisten henkilötietojen vaihtoa niiden jäsenvaltioiden välillä, jotka osallistuvat kontaktien jäljitykseen.
- (7) Terveyteen liittyvien henkilötietojen käsittely on periaatteessa kielletty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY ⁽³⁾ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ⁽⁴⁾ säännöksillä. Lisäksi päätöksen N:o 2119/98/EY 11 artiklassa todetaan muun muassa, että kyseisen päätöksen soveltaminen ei rajoita direktiivin 95/46/EY soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 3.10.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 21, 26.1.2000, s. 32.⁽³⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽⁴⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (8) Kansanterveysyryistä tällaisten tietojen käsittelyä koskee direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 10 artiklan 3 kohdassa myönnetty poikkeus, jos tietojen käsittely on tarpeen ennalta ehkäisevää lääketiedettä tai lääketieteellisiä diagnooseja koskevia tarkoituksia varten, hoidon tai käsittelyn suorittamista varten taikka terveydenhuollon palvelujen hallintoa varten ja jos näitä tietoja käsittelee terveydenhuollon ammatikoulutuksen saanut henkilö, jota kansallinen lainsäädäntö tai toimivaltaisten kansallisten viranomaisten asettama salassapitovelvollisuus koskee, tai muu henkilö, jolla on vastaava velvoite. Lisäksi 15 päivänä kesäkuuta 2007 voimaan tulleen kansainvälisen terveyssäännösten (2005) 23 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Maailman terveysjärjestössä (WHO) osapuolina olevat valtiot voivat kansanterveysyryistä, myös kontaktien jäljittämistarkoituksessa, vaatia maahan saapumisen tai sieltä poistumisen yhteydessä tiettyjä tietoja matkustajista.
- (9) Henkilötietojen käsittelyä kontaktien jäljittämiseksi olisi pidettävä laillisena myös, mikäli se on tarpeen rekisteröidyn elintärkeiden etujen suojaamiseksi direktiivin 95/46/EY 7 artiklan d alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 5 artiklan e alakohdan mukaisesti ja myös yleistä etua koskevan tehtävän suorittamiseksi mainitun direktiivin 7 artiklan e alakohdan ja mainitun asetuksen 5 artiklan a alakohdan mukaisesti.
- (10) Komission, Euroopan tautien ehkäisy- ja valvontakeskuksen ja jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset suojatoimet kontaktien jäljittämiseksi tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn osalta erityisesti direktiivin 95/46/EY ja asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiin tehtävien poikkeusten osalta varmistuen, että ne käsittelevät henkilötietoja varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmän puitteissa asetusta (EY) N:o 45/2001 ja direktiiviä 95/46/EY noudattaen.
- (11) Välittäessään varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmän puitteissa henkilötietoja tartuntatautien leviämisen ehkäisemiseksi ja pysäyttämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten kansanterveysviranomaisten ja komission olisi erityisesti varmistettava, että henkilötiedot ovat asianmukaisia ja olennaisia eivätkä liian laajoja suhteessa kyseiseen tarkoitukseen eikä niitä käsitellä muita tarkoituksia varten ja että tiedot ovat tarkkoja, ne saatetaan tarvittaessa ajan tasalle eikä niitä säilytetä pidempään kuin on kyseisen tarkoituksen kannalta tarpeellista; niiden olisi myös varmistettava, että kontaktien jäljityksen kohteena olevat henkilöt saavat asianmukaisesti tiedon käsittelyn luonteesta, käsitellyistä tiedoista sekä oikeudestaan saada tutustua heitä koskeviin tietoihin ja oikaista niitä, ellei tämä osoittaudu mahdottomaksi tai vaadi kohtuutonta vaivaa, ja että varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmässä noudatetaan asianmukaisesti luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia vaatimuksia tällaisten tietojen käsittelyn suojaamiseksi.
- (12) Varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmän toiminnasta vuonna 2007 antamassaan kertomuksessa⁽¹⁾ komissio korosti, että järjestelmän puitteissa on tarpeen ottaa käyttöön valikoituille vastaanottajille suunnattu selective messaging -viestijärjestelmä, jotta taataan oma viestintäkanava ainoastaan sellaisten jäsenvaltioiden välillä, joita tietty muun muassa kontaktien jäljittämiseen liittyvä tilanne koskettaa. Käyttämällä tätä valikoivaa toimintoa voidaan taata asianmukaiset suojatoimet aina, kun henkilötietoja välitetään varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmän kautta, ja sillä pitäisi voida varmistaa, että järjestelmässä siirtyy tämän päätöksen täytäntöönpanoa varten ainoastaan asianmukaisia ja olennaisia tietoja, jotka eivät ole keräystarkoitukseensa liian laajoja, asetuksen (EY) N:o 45/2001 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja direktiivin 95/46/EY 6 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti. Näistä syistä valikoivan viestintätoiminnon käyttö olisi rajattava olennaisten henkilötietojen välittämistä koskeviin ilmoituksiin, jotta se olisi sopusoinnussa jäsenvaltioille päätöksen N:o 2119/98/EY 4, 5 ja 6 artiklasta johtuvien velvoitteiden kanssa.
- (13) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat päätöksen N:o 2119/98/EY 7 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2000/57/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohdassa sanamuoto "näitä tilanteita koskevat tarpeelliset tiedot" sanamuodolla "tarpeelliset tiedot näistä tilanteista ja niihin reagoimiseksi suunnitelluista tai toteutetuista toimenpiteistä tai tällaisiin tilanteisiin viittaavat tiedot".

- 2) Lisätään 2 a artikla seuraavasti:

"2 a artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan sellaisten tartunnanaiheuttajalle altistuneiden henkilöiden jäljittämiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin, jotka ovat mahdollisesti vaarassa saada liitteessä I vahvistettujen perusteiden mukaisesti yhteisön kannalta merkityksellisen tartuntataudin tai joilla on jo puhjennut tällainen tauti, jäljempänä 'kontaktien jäljitys'.

⁽¹⁾ Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille yhteisön laajuisen tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkoston varhaisvaroitusta ja reagoitijärjestelmän toiminnasta vuosina 2004 ja 2005 (päätös 2000/57/EY), annettu 20 päivänä maaliskuuta 2007 (KOM(2007) 121 lopullinen).

2. Välittäessään varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmässä kontaktien jäljittämisen kannalta olennaisia henkilötietoja – edellyttäen, että nämä tiedot ovat tarpeen ja saatavilla – jäsenvaltion toimivaltaisten kansanterveysviranomaisten on käytettävä valikoivaa viestintätoimintoa, jolla taataan asianmukainen tietosuoja. Viestintäkanava rajataan niihin jäsenvaltioihin, joita kontaktien jäljitys koskee.

3. Levittäessään tietoja valikoivan viestintätoiminnon kautta kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten kansanterveysviranomaisten on viitattava kyseiseen tilanteeseen tai toimenpiteeseen, josta on aiemmin ilmoitettu yhteisön verkostolle.

4. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi liitteessä III on ohjeellinen luettelo henkilötiedoista.

5. Välittäessään ja levittäessään henkilötietoja valikoivan viestintätoiminnon kautta jäsenvaltioiden toimivaltaisten terveysviranomaisten ja komission on noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (*) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (**) säännöksiä.

(*) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(**) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.”

3) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on jätettävä komissiolle joka vuosi viimeistään 31 päivänä maaliskuuta analyttinen kertomus tilanteista, näiden tilanteiden osalta suunnitelluista tai toteutetuista toimenpiteistä ja menettelyistä, joita ne noudattivat varhaisvaroitus- ja reagoitijärjestelmässä. Lisäksi jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sopivina aikoina antaa kertomuksen poikkeuksellisen merkittävistä tilanteista.”

4) Lisätään tämän päätöksen liitteessä oleva teksti liitteeksi III.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

LIITE

Lisätään direktiiviin 2000/57/EY liite III seuraavasti:

"LIITE III

Ohjeellinen luettelo kontaktien jäljittämiseen käytettävistä henkilötiedoista

1. HENKILÖTIEDOT

- Sukunimi ja etunimet
- Kansalaisuus, syntymäaika, sukupuoli
- Henkilötodistuksen tyyppi, numero ja sen myöntänyt viranomainen
- Nykyinen kotiosoite (katuosoite ja talon numero, postitoimipaikka, maa, postinumero)
- Puhelinnumerot (matkapuhelin-, koti- ja työnumero)
- Sähköpostiosoite (yksityinen, työ)

2. MATKUSTUSTIEDOT

- Kuljetusta koskevat tiedot (esim. lennon numero, lennon päivä, laivan nimi, rekisterikilpi)
- Paikkanumero(t)
- Hytin numero(t)

3. KONTAKTIEN TIEDOT

- Niiden henkilöiden nimet, joiden luona henkilö on vieraillut / oleskelupaikka
- Oleskelupaikan osoite (katuosoite ja talon numero, postitoimipaikka, maa, postinumero) ja oleskelun ajankohta
- Puhelinnumerot (matkapuhelin-, koti- ja työnumero)
- Sähköpostiosoite (yksityinen, työ)

4. TIEDOT MUKANA MATKUSTANEISTA HENKILÖISTÄ

- Sukunimi ja etunimet
- Kansalaisuus
- Henkilötiedot, kuten 1 kohdan 3–6 luetelmakohdassa

5. YHTEYSTIEDOT HÄTÄTILANTEITA VARTEN

- Yhteyshenkilön nimi
  - Osoite (katuosoite ja talon numero, postitoimipaikka, maa, postinumero)
  - Puhelinnumerot (matkapuhelin-, koti- ja työnumero)
  - Sähköpostiosoite (yksityinen, työ)".
-

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>